

MARIBORSKI

VEČERNIK

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprava 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 18. uri / Velja mesečno prejemanje
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglaš po ceniku / Oglaš
sprejema tudi oglašni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.409

„JUTRA“

Primarni gon japonske ekspanzije

Nameni in izgledi fantastičnih načrtov

Znani francoski časnikar Jules Saurewein je opisal nedavno v več člankih svoje vtise, ki jih je dobil na Japonskem, kjer se je razgovarjal o vseh aktualnih problemih z zastopniki vseh slojev, od mikada doli do čestnega pometaja. Glavni rezultat njegovih razmislovanj pa je bil, da mi v Evropi Japonske ne poznamo in premalo računamo s čustvenim razpoloženjem japonskega naroda. Japonska se je v dobrih petdesetih letih dvignila iz svoje azijske primitivnosti in barbarstva v tehnično Evropi enako veljalo. Na zunaj je med njo in nami vedno manj razlike, na znotraj so pa ostale še velike, velike razdalje. Notranjost Japonske je zaostala daleč za zunanjo civilizacijo, kulturo in tehniko, kar je tudi docela razumljivo, kajti v tem so skoki nemogoči. Harmonično zaokroženost more ustvariti samo dolgotrajni, neprekinjeni razvoj! Gon primarne naravnosti prevladuje diplomatsko prevejanost. Robustna sila hoče naglih dejanj, naglih uresničenj svojih hotenj. Zato japonska politika ni umetna preja rafiniranih diplomatov, marveč stvar čustvovanja in hotenja vsega japonskega naroda, je samo organ japonske ulice.

Nagli dvig in zavest, da se je ta dvig posrečil v vsej ogromni Aziji samo Japonscem, sili Japonsko slepo dalje v še višji dvig. Postati hoče vladarica Azije in vladarica Pacifika. Vendar se pa pri tem zaveda, da je sama kljub vsemu prešibka, zato hoče najti opore v Kitajski, ki je s svojimi skoraj 450 milijoni ljudi ogromen izvoz še neizrabljene sile. In ker se zlepa tega rezervoarja sile ni mogla polastiti, kajti branijo ji to kitajske razmere in v Kitajski zainteresirane sile Evrope ter Amerike, je stopila brezmišelnost na pot sile. Osvojitev in odcepitev Mandžurije zato ni bila cilj, temveč samo sredstvo, prva etapa uresničevanja končnega namena. Od tu naj bi se zavzela vsa Kitajska in iz nje zajela moč za nadaljnje velike akcije. To je tudi namen tokijskega klica: »Azija Azijcem!« Pri tem pa je seveda nediplomatsko opozorilo na svoje namene ves svet, zlasti seveda velesile Ameriko, Rusijo, Anglijo in Francijo, ki so — vse eno, ločeno ali strnjeno — neizprosne nasprotnice japonskih hotenj in načrtov.

Če bi Japonci mislili bolj diplomatsko, bi mogli kaj kmalu doumeti, da so njihovi nameni dosti večji, kakor so njihove sedanje sile. Vprašati bi se pa tudi morali, kako mislijo uresničiti svoj sen? Vojno z Rusijo? Kaj bi jim lahko prinesla? Rusije kot celote Japonska nikoli ne more streti, niti premagati. V najboljšem primeru bi lahko osvojila njene vzhodnoazijske pokrajine. Toda kaj naj počne z njimi? Za naseljevanje južne klime navajenih Japoncev so te pokrajine premrzle in tudi preobsežne. Prostor za odtok prevelikega svojih ljudi binašla Japonska samo daleč v notranjosti ruske azijske posesti, do tja pa ne more predreti brez vsemongolskega zaleta, sličnega poplavi skoraj bajeslovnega Džingiskana. Pa tudi za njeno trgovinsko ekspanzijo bi bila posest ruskih vzhodnoazijskih pokrajin skoraj brezhaska. Vojna z Združenimi državami Severne Amerike? Kje? Kako? Nobeno brodovje ne more premagati Tihega oceana, ki leži vmes. In če ga premaga, ostane še celina! To je fantastičen načrt, ki se ne dá realizirati, vsaj zaenkrat. Vojna s Francijo? Kaj naj bi počela Japonska s francosko Indokino? Vojna z Veliko Britanijo? Samo tu bi se dali doseči veliki rezultati. Tu je Avstralija z 9 milijoni prebivalcev, pa bi jih lahko živelo vsaj 200 milijonov. In potem Nova Zelandija in razna otočja. Toda tudi ta vojna bi bila neskončno težka in silno riskantna.

V Tokiju se pa zavedajo, da bo v bodočnosti še slabše in je vsako čakanje le izgubljanje upa. Rusija se silovito krepi in pripravlja. Gradi drugi tir na transsibirski železnici, vojno in živilsko industrijo v svojih vzhodnoazijskih pokrajinah in je v dveh samih letih zgradila celo vrsto utrd, letališč, oporišč ter naselila na Daljnem vzhodu 2 milijona ljudi! Tudi Amerika gradi na Havajskih otokih ogromne trdnjave in oporišča ter krepi svojo vojno mornarico. Velika Britanija se pa utrjuje v Singapuru ter v Avstraliji, zlasti v Portu Darwinu na severu. Mimo tega je izdelala načrt za naselitev velikega števila milijonov ljudi na tem osamljenem kontinentu. Vsak dan so izgledi za Japonce slabši. In če se posreči velesilam organizirati samo nekaj pokrajin Kitajske v resnično državno tvorbo z ostiti proti Japonski, je za vedno ali za zelo dolgo dobo izgubljen tudi prepotrebni mongolski rezervoar. Japonska se vsega tega zaveda in njen primarni gon jo žene dalje, kakor glad divjo žival. V zmago ali katastrofo? To bo pokazala bodočnost, morda že najbližja. — Vojna je na Daljnem vzhodu mogoča vsak dan, lahko je pa tudi sploh ni. Kdo ve?

ČOKOLADA *Union*

Anglija priznava lastno krivdo

RAZOROŽITVENA KONFERENCA BREZ USPEHA. ANGLIJA MORA OSTATI ZVESTA DRUŠTVU NARODOV.

LONDON, 26. maja. Glasilo Macdonaldove delavske stranke »News Letter« objavlja na uvodnem mestu članek o problemu razorožitvene konference in smatra, da je neuspeh konference danes že gotova stvar. Vendar pa naglašja, da zgodovina ne bo mogla zamolčati, da je Anglija po lastni nespretnosti in po neke vrste bojazljivosti slabo izkoristila prilike, ki so se ji nudile. Zaradi tega in zaradi cele vrste drugih pogrškov pa ni odgovorna za negativen rezultat razorožitvene konference samo Anglija, marveč tudi vse ostale države, čeprav se mora priznati, da so imeli

zastopniki nekaterih držav v Ženevi dobre in le nekatere zlobne namene. List prihaša do zaključka, da za Anglijo ni mogoča politika izolacije, vendar pa zaenkrat ne pride v poštev nobena zveza z drugimi državami in je edino, kar še preostane, to, da ostane Anglija zvesta Društvu narodov.

Italijanska sodba o Bolgariji

RIM, 26. maja. »Giornale d' Italia« piše o novem bolgarskem režimu in meni, da je državni udar »Zvenovcev« delo framazonov. Zunanje politično bo to povzročilo zblizanje z Ju-

Strahote terorja v Avstriji

Neprestani bombni atentati - Dva nova atentata na Dunaju in v Solnogradu - Oblast je brez moči

DUNAJ, 26. maja. V slavnostni dvorani visoke poljedelske šole na Dunaju je eksplodiral danes peklenski stroj, ki je povzročil ogromno škodo. Dvorana je popolnoma demollirana. Del pročelja je porušen, dva balkona sta se zrušila in odpadla in popokale so vse šipe na velikem poslopju. Človeških žrtev k sreči ni. Druga bomba je pa eksplodirala v arhitekturnem hodniku palače solnograške nadškofije. Tudi tam je povzročena škoda zelo velika. Vlada je bila primorana, razpisati nagrado 20.000 šilingov na gla-

vo vsakega atentatorja, vendar brez uspeha. Obenem je razširila preki sod tudi na metalce bomb in postavljalece peklenskih strojev. Sedaj ni nobenega dvoma več, da so tajni teroristi v prvi vrsti socialni demokrati in šele v drugi vrsti narodni socialisti. Ker atentatorjev v nobenem primeru ni mogoče izslediti, je očito, da so deležni zaščite prebivalstva, ki jih krije. To pa je zopet dokaz, da javno mnenje Avstrije po veliki večini ni za vlado.

Naglo novo oboroževanje

OBOROŽEVANJE FRANCIJE, BELGIJE IN ANGLIJE. GOVOR ANGLEŠKEGA LETALSKEGA MINISTRA.

PARIZ, 26. maja. Kot posledica francosko-nemških odnosov in povišanja vojnih izdatkov je na tujakšnji borzi opaziti padanje kurzov vrednostnih papirjev. Znatno so padli zlasti državni papirji.

BRUSELJ, 26. maja. Zbornica je sprejela z 81 napram 67 glasovi zakonski predlog, s katerim je pooblaščen minister državne obrambe, da izvede postopno povečanje armade z osnovanjem novega napadalnega pehotnega polka.

LONDON, 26. maja. Včeraj je bil zaključen s slovesnim banketom letalski dan, ki se je praznoval po vsej državi. Ob tej priliki je imel minister letalstva lord Londonderry govor, v katerem je uvodoma naglasil, da ženevska pogajanja niso imela doslej nobenih uspehov, ki bi se mogli smatrati kot pogoj za neko konvencijo. Dejal je nadalje, da je Anglija odločno sklenila, neoziraje se na ženevski rezultat, povečati svoje zračne sile tako, da bo zagotovljena njena varnost in da bo obenem lahko izpolnila svoje naloge kot center imperija. »Trdno sem prepričan,« je dejal ob zaključku, »da ne bo nikdar in nikoli poklican v življenje mednarodni sporazum, ki bi preprečeval vojno v zraku. Od naroda, katerega življenje je na kocki, ne more nihče zahtevati in

pričakovati, da bi se odrekel potrebi zračnega orožja tako dolgo, dokler je njegova zemlja izpostavljena ognju topov in dokler se lahko blokirajo njegova pristanišča.«

Pomorski sporazum v nevarnosti

WASHINGTON, 26. maja. Ker bo letos potekel londonski pomorski sporazum, se vrše med Združenimi državami, Anglijo in Japonsko pogajanja za preliminarni sporazum pred sestankom nove pomorske konference. Problem Tihega oceana je sedaj zelo otežkočen, ker gradi Japonska vojne ladje pod firmo Mandžurije, da bi na ta način prišla na konferenco z doseženo pariteto z Ameriko in Anglijo. Šef japonske admiralitete je pri omenjenih pogajanjih izjavil, da se Japonska ne more zadovoljiti z dosedanjimi dovolili, ki so ji odredene po londonskem sporazumu, marveč zahteva spremembo v pariteto. Če Japonska tega ne bo dosegla, bo zapustila konferenco in si bo sama ustvarila pariteto, ki ji je nujno potrebna že zaradi njenega položaja v Aziji.

PREGANJANJE TRŽAŠKEGA ŠKOFJA.

TRST, 26. maja. Poročali smo že, da se je rimsko-katoliški škof dr. Fogar vrnil iz Rima, kjer se je moral Vatikanu opravičiti zaradi obtožb, da podpira v svoji škofiji slovenski element. Širijo se vesti, da bo Fogar razrešen in premeščen ter da bo imenovan za titularnega nadškofa. Njegovo palačo stražijo karabinerji in legitimirajo vsakogar, ki je namenjen k škofu. Tudi je škof dr. Fogar bil obtožen, da je blagoslovce navduševal za njihov jezik in jih učil, da morajo spoštovati čustva naroda, med katerim bodo opravljali svoj vzvišeni duhovniški poklic.

REŽIM NA BAJONETIH.

DUNAJ, 26. maja. Število državne policije je bilo v zadnjem času znižano od 8 na 6 tisoč, orožništva pa od 12 na 5 tisoč mož. Ker pa so dogodki preteklih dni pokazali, da je število oborožene eksekutive premajhno in prešibko, je vlada sklenila povečati policijo na 8 tisoč mož, orožništvo pa na 12 tisoč in jih obenem opremiti z vsemi najmodernejšimi sredstvi, tako, da bo državna eksekutiva v primeru potrebe pripravljena na vse in da ne bo več navezana na druge formacije.

goslavijo. Sedanji voditelji Bolgarije so pa tudi trdno prepričani, da se bo moralo doseči tudi zblizanje med Italijo in Jugoslavijo, pri čemer bo Bolgarija posredovala. List obkokuje razpust makedonske vojske, a pravi, da ni pač nobenega dvoma, da nova močna vlada ne bo trpela poleg sebe nobene druge vlade.

NEMŠKI MORATORIJ.

BERLIN, 25. maja. Včeraj bi se bila morala nadaljevati transferna pogajanja med Državno banko in zastopniki nemških tujih upnikov. Ker pa se seje ni udeležila večina zastopnikov, je bila odgojena. Pričakujejo, da bo Nemčiji danes na skrivaj dovoljen polletni moratorij že z ozirom na ugotovljeni gospodarski položaj.

Dnevne vesti

Mladina generalu Maistru. Šolski otroci iz Makol so bili danes na majniškem izletu pod vodstvom učitelja g. Franja Miklavca v Mariboru, kjer so si ogledali razne tovarne in zanimivosti našega mesta. Njih iskrena želja pa je bila, videti tudi generala Maistra, o katerem slišijo toliko lepega pripovedovati. Zbrali so se kmalu po 11. uri v Maistrovi ulici pred generalovim stanovanjem. Ko se je pojavil naš osvoboditelj na oknu, ga je mladina navdušeno pozdravljala in mu vzklikala. Ta dogodek bo ostal otrokom prav gotovo v najlepšem in trajnem spominu, saj so sami pripovedovali, da so srečni, samo da so videli generala Maistra. Prav bi bilo, če bi tudi druge šole, ko pridejo v Maribor, pozdravile našega Osvoboditelja.

Napredovanje v magistratni službi. Ravatelj mestnega knjigovodstva Joža Barle je napredoval v položaj računskega nadsvetnika, vodja konskripcijskega urada Franjo Kramberger v položaj pristava, sluga Janko Kuster, Anton Slavič, Štefan Cvilak in Tomo Smodiš pa so napredovali po pragmatiki.

Promenačni koncert. Olepševalno društvo priredi jutri v nedeljo od 11. do 12. ure promenadni koncert, pri katerem bo igrala godba »Drava« pod taktirko kapelnika g. Žekarja.

Nočna lekarniška služba. Prihodnji teden ima nočno lekarniško službo Savostova lekarna »Pri Magdaleni« na Kralja Petra trgu.

Telovo. Ker bo na praznik Sv. Rešnjega telesa, t. j. dne 31. maja 1934 javen obhod, odrejamo: 1. mesarske stojnice se morajo 31. maja postaviti na Vojašniški trg; 2. vse druge stojnice pa na novi Glavni trg. Proti kršiteljem tega razglašja se bo postopalo v smislu § 69. zak. o notranji upravi. Mestni načelnik.

Glasbena Matica v Mariboru razpisuje v redni natečaj mesto ravnatelja društvene glasbene šole, druženo z vodstvom njenega pevskega zbora. Pogoji je dovršitev rednega konservatorija. Plača se določi po dogovoru, z individualno pogodbo. — Z dokumenti utemeljena prošnja, oz. ponudbe, naj se pošljejo odboru Glasbene Matice v Mariboru do 8. junija t. l. — Odbor.

Proslava 15letnice Glasbenega društva »Drava« bo dne 6. oktobra 1934 v mariborski unionski dvorani. Društva so naprosena za blagohotno upoštevanje tega termina.

Z Mariborskega otoka. Temperatura vode v velikem bazenu je 19 stopinj, v srednjem bazenu 20, v otroškem pa 22 stopinj. Na zraku kaže toplomer 24 stopinj.

Iz sinočne tajne seje mestnega občinskega sveta. Na tajni seji je mestni občinski svet obravnaval razne personalne zadeve iz javne seje. Zelo obširna je bila zlasti debata o manipulaciji z električnim tokom od strani tukajšnje tekstilne tovarne Schonsky, kakor tudi debata o prepustitvi nogometnega igrišča ISSK Maribora sokolskemu društvu Maribor Matica. Z odborom sportnega kluba Maribor bo narejen poseben aranžma. Podelil je dovolilo za obrt avtoizvoška Uršuli Belakovi v Vrtni ulici, prošnji gostilničarke Terezije Gračnerjeve za premostitev gostilne iz Mejne ulice na Glavni trg, gostilničarki Frančiški Jamškovi za premostitev gostilne iz Frankopanove ulice v Studeniško ulico, Tereziji Marekovi za premostitev gostilne z Betnayske ceste na Koroško cesto, nadalje prošnji Marije Macove za dovolilo za obrt gostilne na Aleksandrovi cesti, prošnji Ivana Merdansa na Koroški cesti pa je občinski svet odklonil, kakor tudi prošnji Ane Rozmanove za premostitev gostilne iz Tvorniške ulice na Glavni trg. Ugodil je nadalje tudi prošnji Franca Pukla za premostitev starinarne iz Vetrinjske ulice števil. 14 v isti ulici na števil. 5, Ivana Völckerja za premostitev obrti avtoizvoška iz Kersnikove v Milnsko ulico in prošnji Mestne hranilnice v Mariboru za podelitev dovolila za zastavljalnico. Tudi je občinski svet zvišal in podelil miloščine iz starostne podpore v smislu pravilnika za podpiranje onemoglih mestnih delavcev in njih vdov, in sicer: Ljudevitu Menerju, Josipu Priklju, Amaliji Vidmarjevi in Antoniji Kranarjevi.

Kar priznajte:

ko ste se žilne kave Adria navadili, jo težko pogrešate!

Polnilna peresa z zlatim in navadnim peresom: Zlata Brišnik, Slovenska ul. 11.

Največja tombola letošnjega leta. Združeni odbori Jadranske straže v Mariboru priredijo dne 27. t. m. ob 15. uri na Trgu svobode veliko javno tombolo v korist gradnje doma na Jadranu. Oglejte si tombolske letake! Za prve tri tombole se razdeli 5500 Din v gotovini. Za 2.50 Din najkrajše potovanja po morju v I. razredu naših najluksuznejših parobrodov od Sušaka do Dubrovnika in nazaj ter od Splita do Kotora in nazaj, ali pa 7 dnevno bivanje v prvovrstnem Palace-Hotelu Praha na Rabu ter še drugi prvovrstni dobitki. Prodaja v trafikah Geč & Gnus na Glavnem trgu. Razstava dobitkov v trgovini Divjak na Glavnem trgu. Podpirajte sklad za dom! Čuvajmo naše morje! Odbor. »Trije ribniki«. Vrtni koncert v nedeljo 27. V. Piščanci, narezki, pivo, vino i. t. d. Se priporoča F. J. Kliček.

Vsako nedeljo koncert s plesom v gostilni Mras. Studenci.

Kavarna »Promenada« v nedeljo, 27. maja koncert.

Predvajanja »Superconfort Michelin«. Danes sobota 26. in v ponedeljek 28. maja ponavljamo na Trgu svobode od 18. do 19. ure predvajanja pneumatike »Superconfort Michelin«, ki so lansko poletje zbujele pri avtomobilistih veliko zanimanje.

Jutri 27. t. m. na raznju pečeni odojki in koncert v gostilni Tomše, Pekre.

Novi vodja mestnega gradbenega urada. Namesto pokojnega gradbenega nadsvetnika inž. Albina Črneti je imenovan za vodjo gradbenega oddelka mestne občine mariborske inž. Josip Baran, ki je že doslej vodil vse posle mestnega gradbenega urada. Novo imenovanj vodja je znan strokovnjak in mu k imenovanju iskreno čestitamo!

Novi mariborski občani. V občinsko zvezo so bili na včerajšnji občinski seji sprejeti Josip Bevc, Blaž Bonča, Anton Brglez, Katarina Cepcova, Karol Fumčan, Karol Gosak, Mirko Jadeš, Josip Kaiš, Jakob Kepa, Rozalija Knezarjeva, Ivan Kos, Franc Kump, Jože Lešnik, Jurij Mahre, Marija Novakova, Friderik Omerzu, Leopold Osim, Ignacij Petrovšek, Josip Pintarič, Franc Pivec, Rodolf Polak, Franc Puconja, Leopold Rath, Ladišlav Sinkovič, France Spindler, Jože Stepišnik, Ivan Stranišnik, Karol Stupan, Simon Tuš, Avgust Urban, Alojzij Vidmar, France Bach, Mihael Hohnjec, Dušan in Milica Kaučič, Julijana Senekovičeva, Anton Skobrne in Ivan Železnik.

Velikodušen dar. Ob 50letnici svojega predsednika g. Ferda Pinterja, veletrgovca, je keglški klub »Primorje« v Mariboru določil 2000 Din v dobrodelne namene, in sicer po izbihi slavljenca samega, ki je odločil, da se izplača Počitniškemu domu kraljice Marije na Pohorju. Dijaški kuhinji v Mariboru, društvu »Jadran« v Mariboru in Meddruštvenemu odboru jugoslovanskih emigrantov v Mariboru vsakemu po 500 Din. Vsa čast temu klubu, ki vsako leto žrtvuje znatne zneske za človekoljubne namene!

Manifestacija osnovnih šol za Jadran. Mariborska osnovnošolska mladina priredi 27. maja t. l. ob 10. uri v unionski dvorani, kjer jo pozdravi predsednik k. o. Jadranske straže g. odvetnik dr. Rapotec, manifestacijo za naš Jadran. O pomenu Jadrana govori g. Puc. Sodeluje tudi pevski zbor »Jadrana«. K tej presrečni proslavi, ki otvori »Jadranski teden«, ki bo od 27. maja do 3. junija t. l., so vabljeni tudi starši. Vstop prost. Odbor.

Ljudska univerza v Mariboru. Ljudska univerza v Mariboru ima svoj letošnji občinski zbor v torek, 29. maja ob 20. uri v svoji predavalnici. Vabijo se vsi njeni člani in prijatelji, da se udeležijo v čim večjem številu tega važnega zborovanja, ko bo položil dosedani odbor račune o delu pretekle sezone in se izvolil novi odbor. Slehernik je dobrodošel in zamore postati član, ako še ni, tudi še isti večer.

PRESENETILA VAS BO najboljša slov. revija za turizem, družbo, sport in kino »**NAŠA POTA**«, Celoletno **Din 60.** Ljubljana, poštni predal 114.

Kapla se pripravlja! Bili smo tam. Radost obseva lica brhkih deklet in fantov, oči žare starim mejašem, deca veselo poskakuje in čeblja. Vse se pripravlja na nekaj izrednega, svečanega, na 10. junij, ko jo obiščejo bratje in sestre po duši in krvi iz mesta. Taka je slika na Kapli in nje bližnji okolici. Kličejo nas iskrena slovanska srca, želijo, da se vživimo v njih težki položaj na meji. Nočejo ničesar drugega, kot le balzama iz bratskih rok, ki naj jih ojekleni v vsakdanjem boju zoper zemlje lačne tujce. Smrten greh bi bil in nevredni bi bili svetega jugoslovanskega imena, ako se temu klicu ne bi odzvali. Naj 10. junij pokaže meji, da nam ni mesto iztrgalo iz srca čuta do svojih na deželi, iz katere smo vsi izšli, naj vidi in sliši armado še vedno čutečih sorojakov, ki žive in izdihnejo z njo. Zato pa pripravimo se že sedaj za ta velepomembni dan, ki naj bo kot prvi veliki kres res bratske ljubavi, kateremu morajo slediti še stoteri, tisočeri drugi, da bo naša severna meja postala granitni jez, ob katerega se bodo zaman zaganjali sovražni valovi. Dne 10. junija nas kliče Kapla, zatoj vsi na Kaplo!

»Putnikovi« izleti v Logarsko dolino in na Gornji Jadran. »Putnik« priredi v prihodnjem tednu sledeče avtobusne izlete: 1. Dvodnevni izlet v Logarsko dolino za Telovo 30. in 31. maja. Gidhod v sredo ob 14. uri izpred hotela »Orel«, povratek v četrtek ob približno 23. uri zvečer. Cena vožnje Din 120. 2. Dvodnevni izlet v Logarsko dolino 2. in 3. junija. Odhod v soboto ob 14. uri izpred hotela »Orel«, povratek v nedeljo ob približno 23. uri. Cena vožnje Din 120. Izletniki bodo imeli priliko napraviti krajše izlete v Logarsko dolino kakor: Okrešelj, Izvir Savinje, slap Rinka itd. 3. Štiridnevni izlet na gornji Jadran. Odhod v četrtek 31. maja ob 7. uri izpred hotela »Orel«, povratek v nedeljo dne 3. junija približno ob 23. uri zvečer. Ogled Rogaške Slatine, Zagreba, Karlovca, enodnevno bivanje ob Plitvičkih jezerih, ogled Senja. Novi, enodnevno bivanje v Crikvenici s kopanjem, ogled Kraljevice, Sušaka, Gorskega Kotara, Delnic, Kočevja, Ljubljane in veleseljna ter Celja. Cena vožnje Din 300. — Pri vseh treh izletih preskrbi hrano in prenočišče prireditelj, vendar se bodo izleti vršili le v primeru zadostnega števila prijav. Prosimo zainteresente, da se zaradi tega pravočasno prijavijo pri »Putniku«, Maribor, Aleksandrova cesta 35, kjer se dobijo tudi vse nadaljnje informacije.

Slovensko lovsko društvo, podružnica Maribor javlja svojemu članstvu, da bo v nedeljo 27. t. m. ob 14. uri streljanje na golobe iz gline in stojičega in bežečega srnjaka. Tarča na bežečega zajca bo tudi na razpolago. Streljalo se bo do mraka. Strelski odsek.

Zanimiva predavanja o kuhi in peki s plinom priredi mestna plinarna 28. in 29. t. m., vsakokrat ob 20. uri v obedni dekl. meščanske šole v Cankarjevi ulici. Vhod iz Razlagove ulice 14. Vabljeni so vse gospodinje in njihove pomočnice, ki se bodo obenem lahko prepričale, kako okusna so jedila, pripravljena na plinovnem štedilniku.

Vremensko poročilo mariborske meteo rološke postaje. Davj ob 7. uri je kazal toplomer 17 stopinj C nad ničlo, minimalna temperatura je znašala 11 stopinj C nad ničlo; barometer je kazal pri 17.9 stopinjah 737, reduciran na ničlo 734.8; relativna vlaga 92; vreme je jasno in tiho; vremenska napoved napoveduje spremenljivo vreme.

Grajski kino. Od danes dalje »Hišica v Grinzingu«. V glavni vlogi Svetislav Petrovič in Greta Theimerjeva.

Kino Union. »Noči velemeta« z Dolly Haasovo, Trude Berlinerjevo, F. Kampersom. Film poln glasbe, bogate opreme, humora, pariškega življenja.

Pri boleznih želodca, črevesja in prebnavljanja privede uporaba naravne »Franz Josefove« grenčice prebavne organe do rednega delovanja in tako olajša pot hranilnim snovem, ki pridejo v kri.

Pri odebelelosti vzbujajo redna zdravila na uporaba naravne »Franz Josefove« grenčice jako delovanje črevesja in dela telo vitko. Mnogi profesorji zapisujejo »Franz Josefovo« vodo tudi pri zamaščenju srca kot zelo dragoceno sredstvo in sicer zjutraj, opoldne in zvečer tretjino čaše. »Franz Josefova« voda se dobiva v vseh lekarnah, drogerijah in specializiranih trgovinah.

Sokol Maribor I poziva vse svoje aktivno in neaktivno članstvo (širši prireditveni odsek ves) na sestanek, ki bo v ponedeljek, 28. t. m. ob 1/2 20. uri na letnem telovadišču, v slučaju slabega vremena pa v telovadnici. Od aktivnega članstva in od prireditvenega odseka ne sme manj kati nobeden!

Rekordna tombolska prireditev Sokola Maribor I na svojem letnem telovadišču v nedeljo, 3. junija 1934 ob 15. uri (3. pop.). Že dosedaj petnaest glavnih tombolskih dobitkov, med njimi krasna ženska ročna dela. Razstavljeni predmeti začetkom prihodnjega tedna na ogled, Kralja Petra trg št. 6. Med in po tomboli velika ljudska veselica brez vstopnine. Sodeluje godba »Drava«.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Društvo »Kmet skih fantov in deklet« priredi 3. junija 1934 ob 3. popoldne pri gost. Partiči tekmo koscev. Po tekmi bo burka enodejanka »Umor v Vrtnarski ulici« (A. Benkovič). Zbirališče pri farni cerkvi ob 2.30 uri ter nato odhod z godbo na čelu na kraj prireditve. Vabijo se vsi prijatelji kmetijske mladine, da se prireditve udeležijo. Prodajalec se bodo prave kmetijske gobance, pečivo in drugo. Za dobro pijačo je preskrbljeno. V slučaju slabega vremena bo prireditev v nedeljo 17. t. m. z istim sporedom.

Pomladek društva Rdečega križa v Mariboru bo imel tudi letos za oddiha in zdravja potrebno deco v mesecu juliju počitniške kolonije ob morju pod strokovnim in povsem zanesljivim vodstvom. Take kolonije ima društvo sedaj že celo vrsto let za dečke in deklice ločeno in so bili dosedani uspehi glede na okrepitev zdravja pri deci jako lepi. Ker ima društvo še nekaj prostora, poziva starše, korporacije itd., da zaupajo deco počitniški koloniji za ves mesec julij proti odškodnini 750 Din, v čemer so vključene: vožnja, prehrana, nastanitev, kopeli, izleti itd. Prijave naj se pošljejo čim prej, najpozneje pa do srede junija t. l. na naslov društva.

Obrtniški izlet v Celje. Slovensko obrtno društvo v Mariboru vabi vse svoje članstvo k manifestaciji dravske banovine za naše morje, ki bo v nedeljo 3. junija v Celju. Odhod iz Maribora s posebnim vlakom. Vožnja znižana. Ker se mora vlak posebej naročiti, naj se vsi oni, ki se nameravajo udeležiti izleta, javijo v pisarni, Vetrinjska ulica 11., I. nadstropje.

Poštna zveza z zdraviliščem Slatina Radenci je bila doslej, čeprav vozi skozi Slatino Radence vsak dan po 6 osebnih vlakov, tako pomanjkljiva, da je v 24 urah le po 1 vlak privajal in odvažal pošto. Na prošnjo uprave zdravilišča pa je poštna direkcija v Ljubljani odredila, da bo pošto prevažal tudi vlak, ki odhaja iz Maribora ob 17.10 in ima zvezo z Gornjo Radgono. Tudi se mora pošta v zdravilišču dostavljati prvič že ob 8. uri. S to naredbo bo gostom zlasti pa trgovcem in drugim zelo ustrezno. Doslej se je namreč dogajalo, da je n. pr. v petek v Slatini Radenci oddano pismo prispelo v Maribor šele v ponedeljek zjutraj.

Zavrtnjena pritožba zoper občinske volitve v Ščavnici. Zoper občinske volitve v občini Ščavnici, ki so bile lani v oktobru, je opozicija vložila pritožbo in je sodišče pritožbi ugodilo. Zaradi tega so bile 23. marca ponovne volitve, pri katerih je zmagala lista JNS z veliko večino. Toda opozicija se je tudi zoper te volitve pritožila, upravno sodišče v Celju pa je njeno pritožbo zavrnilo kot popolnoma neutemeljeno.

Sport

ISSK Maribor:SK Svoboda. Jutri, v nedeljo 27. t. m. se bo odigrala na igrišču ISSK Maribora v Ljudskem vrtu prijateljska tekma med ISSK Mariborom in SK Svobodo. Tekma se bo pričela ob pol 10. Sodil bo g. Vesnaver.

Tretja redna občinska seja

Počastitev spomina pokojnega slovenskega pisatelja Kostanjevca — Ureditve mestnih cest in ulic — Nov pravilnik o občinskem veselilnem davku — Ponoven popis mestnega prebivalstva — Preureditev avtobusnega prometa in premestitev mesarskih stojnic

Potek sinočnje redne seje mestnega občinskega sveta mariborskega je bil precej živahen in dolgotrajen. Za sejo je bilo zlasti med mariborskimi slovenskimi sportniki precejšnje zanimanje, ker se je na seji končno odločila usoda nogometnega igrišča ISSK Maribora v Ljudskem vrtu, navzočih pa je bilo tudi več mariborskih mesarjev, ki jih je zanimalo vprašanje njihovih stojnic. Kmalu po napovedani uri je otvoril sejo mestni župan g. dr. Lipold, ki se je v svojem predstvenem poročilu uvodoma v toplih besedah spominjal pred kratkim umrlega slovenskega pisatelja Kostanjevca. Dejal je, da je po njegovi smrti nastala vrzel v vrstah slovenskih literatov in da je mestna občina v počastitev njegovega imena imenovala po njem ulico Ob železnici, v kateri je stanoval ves čas od prevrata in plačala stroške njegovega pogreba. Stoje so občinski svetniki poslušali županove spominske besede in z njim vred zaklicali: »Slava Kostanjevčevemu spominu!«

Nadalje je župan g. dr. Lipold poročal, da je mestna občina kupila novo kraljevo sliko, ki je delo našega znanega akademskega slikarja Vavpotiča. Občinski svet je naknadno soglasno odobril nakup. Zanimivo je bilo njegovo poročilo o nakupu Turkove hiše po mestni občini, ki jo bo podrla zaradi ureditve Pobrežke ceste in direktne zveze z Državnim mostom. Stroški za podiranje in za novo ureditev so predvideni na okroglo 105.000 Din in se bodo krili iz regulacijskega sklada. Za hišo je občina plačala 400.000 Din in jo bo podrla v lastni režiji. Iz starega materiala bo sezidala občina dve manjši hiši ter je bil v principu sprejet županov predlog, naj se zadeva poveri upravnemu odboru. Tudi je mestni občinski svet sprejel predlog upravnega odbora v zadevi revije »Kronike slovenskih mest«. Poseben redakcijski odbor pod vodstvom prof. Baša bo skrbel za članke in klišeje v omenjeni reviji, ki izhaja štirikrat na leto v Ljubljani. Mestna občina bo plačala za vsako tiskano stran po 200 Din in so v tem znesku zapopadeni vsi stroški, tudi uredniški honorar. Končno je župan podal še poročilo kot predsednik odseka za pregled in revizijo uličnih napisov. Nova ulica ob koncu Koroške ceste se bo imenovala po ustanovitelju slovenske stenoigrafije Bezenšku, čigar stoletnico obhajamo letos. Ulice in ceste pa, ki imajo dvoje imen, kakor na pr.: Jan Kolarjeva, dr. Pavel Turnerjeva, Jože Vošnjakova, se bodo odsej imenovala pravilno Kolarjeva, Turnerjeva, Vošnjakova itd. Občinski svet je vse predloge odseka soglasno sprejel.

Po županovem poročilu se je oglasil k besedi občinski svetnik g. Tone Bajt s prošnjo za pojasnilo v zadevi neklih manipulacij z električnim tokom od strani neke mariborske tekstilne tovarne, ki je baje oškodovala državo in banovino na ta način za težke tisočake. Župan je zadevo pojasnil in dejal, da so vse nerednosti ugotovljene in je mestna občina o zadevnem takoj obvestila hansko upravo in finančno direkcijo, krivca pa ovadila državnemu pravdnštvu. Podrobnejše je razpravljala občinski svet o zadevi v svoji tajni seji.

Sledila so nato poročila posameznih odsekov. Zadeve prvega odsega so se ob ravnavale pri tajni seji, poročilo drugega odseka pa je podal podžupan g. Golouh. Odsek ni mogel ugoditi prošnji Društva za varstvo deklet, naj bi se mu dodelilo nekaj prostorov v Kučerjevi hiši za brezposelne služkinje, ker potrebuje te prostore občina za vzgajališče za nemarijenih deklet. K poročilu je župan pripomnil, naj bi se ti prostori preuredili tako, da bi služili za prve početke vajenskemu domu in predlagal, naj bi občinski svet njegov predlog v principu sprejel. Sklenjeno je bilo, da se v ta namen votirani znesek 20.000 Din porabi za preureditev. Na ta način bo dobil Ma-

ribor vsajčasne prostore za potrebni Vajenski dom.

Za tretji odsek je poročal referent gradbenega odseka, občinski svetnik g. ing. arh. Jelenc. Prva točka njegovega poročila je bil načrt o ureditvi cest in vozišč. Maribor ima precej široke ulice in ceste, toda zelo ozke hodnike. Z ozirom na ureditev je predložil mestni gradbeni urad načrt, ki bo zlasti dobrodošel v novih predelih mesta, pa tudi v mestu samem, po katerem naj bi se cestišča ulic in cest zožila na 6 metrov, hodniki pa naj bi se razširili vsaj na tri metre. Pri tem bi nastal na ulicah in cestah takozvani neutralni pas, ki pa bi služil za polaganje vodovodnih in plinskih cevi ter raznih kablov, da bi ne bilo potrebno ob priliki nove montaže ali popravi razdirati cestišč. Obenem bi se pri taki ureditvi cest in ulic montirali tudi vsi priključki, kar bi zlasti pocenilo gradnjo novih hiš. Dobro in koristne strani omenjenega načrta pa so zapopadene v znatno manjših vzdrževalnih stroških, v brezhibnejšem prometu in kar je tudi velike važnosti, na ulicah in cestah bi bilo manj prahu. K gornjemu načrtu spada tudi predlog mestnega gradbenega urada o ureditvi hodnika na regulirani Aleksandrovi cesti od Cankarjeve ulice do Košakov. Stroški za ureditev so preračunani na 105.000 Din, ker bi bilo potrebno 1500 m² novega asfalta. Stroške za novo ureditev bi nosila mestna občina in v poštevi prihajajoči hišni posestniki ob Aleksandrovi cesti. Doslej je bil v veljavi sklep, da mora vsak hišni posestnik na svoje stroške napraviti in vzdrževati tri metre širok hodnik pred hišo. Ker bi v tem primeru pri novi ureditvi hodnikov na omenjenem delu Aleksandrove ceste prišlo v poštevi 34 hišnih posestnikov, bi odpadlo na nje 650 m², na občino pa 850 m², predlaga gradbeni urad, naj bi se obvezna dolžnost hišnih posestnikov v zadevi hodnikov razširila od 3 na 4 metre. Če bi se ta obveza razširila bi odpadlo na hišne posestnike v danem primeru 1300 m², na občino pa samo 200 m² novega asfalta za hodnike. Vsak hišni posestnik bi torej bil primoran prispevati k stroškom preureditve približno 3000 Din, občina pa bi morala doplačati 23.000 Din. Pri debati je povzel besedo tudi župan g. dr. Lipold in dejal, da je regulacija Aleksandrove ceste stala okrog 4 milijone dinarjev in da nikakor ni pretirana zahteva, če k ureditvi tako potrebnih hodnikov prispevajo tudi hišni posestniki svoj razmeroma malenkosten obulus, ki ga bodo lahko odplačevali tudi na obroke. Občinski svet je uradni predlog mestnega gradbenega urada soglasno v celoti sprejel. Odobril je nadalje prošnjo Nikole Mumiča za gradbeno dovoljenje dvoriščnega poslopja v Smetanovi ulici ter parcelaciji dr. Boezija in Ivana Reichmana v Klavniški ulici.

Za finančni odsek je poročal občinski svetnik g. S. a b o t y. Predložil je občinskemu svetu v odobritev nov pravilnik glede občinskih veselilnih taks. Po novem pravilniku bi bile oproščene občinskega veselilnega davka vse prireditve, pri katerih tudi država ne pobira nobenih taks, nadalje vse prireditve in razstave, ki imajo dobrodelen namen, vsi šolski nastopi in prireditve brez veselja, vse cerkve in tudi šolske prireditve, prireditve gasilske čete in reševalnega oddelka ter Rdečega križa, kakor tudi vse lastne prireditve mariborskega Narodnega gledališča in Glasbene Maticice. Polovično takso bi plačevala vsa prosvetna in druga društva za gledališke prireditve v kolikor niso zapopadene med oprostitvami. Prireditelji bi morali prijaviti prireditve mestnemu knjigovodstvu in plačati odmerjeni veselilni davek vnaprej. Za neprodane vstopnice, bi jim mestna blagajna povrnila vplačane zneske. Prireditve pri pogrnjenih mizah kakor tudi vse prireditve z veseljami pa bi ne bile oproščene nobene občinske dajatve. Zadevni pravilnik je mestni ob-

činski svet soglasno odobril in tako v eni sapi rešil več prošnji za znižanje in oprostitve občinskega veselilnega davka. Narodni galeriji v Ljubljani je mestna občina mariborska darovala 2000 Din, mariborskemu reševalnemu oddelku pa je občinski svet odobril subvencijo v znesku 20.000 Din za nabavo prepotrebnega desinfekcijskega voza. Prošnjo odjemalcev vode v občini Košaki za znižanje vodarine od 12% na 7% je občinski svet odložil do prihodnje proračunske seje. Ugodno pa je rešil prošnjo mariborskih kinopodjetnikov za znižanje veselilnega davka. Plačevali bodo namesto 8% samo 6½%. Na prizadevanje občinskega svetnika g. Grčarja bo SUZOR naložil pri mariborski Mestni hranilnici večje zneske ter je občinski svet prevzel nekako garancijo za znesek milijon dinarjev. Del svojih naložb bo SUZOR naložil proti daljši odpovedi. Tudi je občinski svet ugodno rešil prošnjo mariborske Tiskovne založbe, ki bo še letos izdala potreben adresar, ki bo vseboval nad 50.000 raznih naslovov in bo zelo služil vsakemu posamezniku, zlasti pa tujem in gospodarskim krogom. Na predlog mestnega konskripcijskega urada bo letos prekontrolirana kartoteka in izvršen nov popis vsega mestnega prebivalstva. To delo bodo izvršili brezposelni intelektualci in bodo stroški, ki so predvideni na okroglo 12.000 Din, kriti iz fonda Pomožne akcije. Izvršen pa bo tudi popis mladine na zahtevo ministra za telesno vzgojo.

Zadeve petega odseka je občinski svet reševal v tajni seji. Sledilo je nato poročilo tržnega odseka, ki ga je podal kot predsednik odseka podžupan g. Golouh, in sicer v zadevi premestitve mesarskih stojnic z Glavnega trga. Že delj časa je mestna občina pred dilemo, kako rešiti problem cestnega prometa in s tem v zvezi vprašanje premestitve mesarskih stojnic, ki zelo ovirajo promet na Glavnem trgu in jih mora po uvedbi nove avtobusne krožne vožnje na vsak način premestiti kam drugam. Tržni odsek se je temeljito bavil s temi vprašanji in prišel do zaključka, da bi bil najprimernejši prostor za mesarje v Strossmajerjevi ul. S tem sklepom pa mariborski mesarji niso bili zadovoljni in so predlagali naj se jih premesti na Rotovski trg ali pa na gornji del Glavnega trga ter navajali še druge argumente proti premestitvi v Strossmajerjevo ulico. Čeprav je tržni odsek skušal vse razloge upoštevati, vendar je bil predlog mesarjev po objektivni presoji nesprejemljiv. Uvaževal je vse momente, kako bi ostali mesarji čim bližje Glavnemu trgu, da bi ne bili prizadeti, ker je občina zadnja, ki bi ovirala njihove interese, vendar pri danih razmerah ni našel drugega izhoda. Mimo mesarskih stojnic se bodo premestili v Strossmajerjevo ulico tudi prodajalci perutnine, jajčarke, čebularji in del trga z zelenjavo. Glede uradnega predloga se je razvila daljša debata, v katero je posegel g. župan in občinski svetnik gg.

Obsojen nasilnež in požigalec. Pred malim kazenskim senatom tukajšnjega okrožnega sodišča se je zagovarjal večeraj dopoldne 31-letni delavec Ivan Petek iz Voske pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Obtožnica mu je očitala, da je letos v marcu pretepel svojega tasta Ivana Markla in mu pri tem zlomil desno rebro, da je nekaj dni pozneje nameraval posiliti viničarsko hčer Angelo Kurnikovo, ki je peljala na vozičku mleko v mesto, in da je v noči na 25. marca v Voseku zanelil ogenj v gospodarskem poslopju Marije Liningerjeve. Obtoženi Petek je vsa tri dejanja skesano priznal in se zagovarjal, da je zažgal gospodarsko poslopje Marije Liningerjeve iz maščevanja do svoje žene in njenih staršev, ki sta bila viničarja pri Liningerjevi. Kurnikovo je nameraval posiliti, ker je bil pijan, svojega tasta pa je pretepel, ker ga je napadel. Po kratkem posvetovanju je spoznal senat Petka za krivega v smislu obtožbe in ga obsodil na 17 mesecev težke ječe.

Radio Ljubljana. Spored za nedeljo 27. t. m. Ob 8.15: poročila; 8.30: gimnastika (Ivko Pustišek); 9: versko predavanje, predava dr. Ciril Potočnik; 9.15: prenos cerkvene glasbe iz frančiškanske cerkve; 9.45: plošče; 10: Trbovlje (L. Mrzel); 10.30: radio-orkester, vmes koncert pevskega zbora »Sava«; 12: čas, plošče; 16: O ovčereji predava inž. Ivo

PRAVI DOMAČI IZDELEK

Grčar, Hohnec in Murko. Končno je bil sprejet sklep, da se sprejme uradni predlog, ki je itak samo provizoričen.

Za mestna podjetja je nato poročal upravni svetnik MP in občinski svetnik g. S. a b o t y. Podal je poročilo o preselitvi, o početkih samostojnega uradovanja in o denarni situaciji. Zanimivo je bilo nadalje njegovo poročilo o preureditvi avtobusnega prometa, ki doslej ni ustrezal željam in zahtevam meščanov, pa tudi ne okoličanov. Mestna podjetja hočejo spraviti avtobusni promet na zdravno gospodarsko podlago, ki pa je odvisna od pravilne razdelitve posameznih prog. Hrbenica avtobusnega prometa je proga Glavni trg - glavni kolodvor. Na omenjeni progi, ki je najbolj frekventirana, bodo po novem načrtu vozili avtobusi vsakih 7 minut. Na Grajskem trgu se bo uredil postajališčni otok in bo tu nekaj center vsega avtobusnega prometa. Z Grajskega trga bodo vozili avtobusi na Mariborski otok, od tu se bodo odcepile razne nihalne proge, ki bodo imele na Glavnem trgu dobre zveze za Studente, Pobrežje, Tezno in drugam. Od tu se bo odcepila tudi nova krožna proga skozi Koroško ulico - Koroško cesto - Glavni trg - Grajski trg. Vse avtobusne proge bodo opremljene z voznimi redi, električnimi urami, s kazali smeri posameznih prog in z označbami posameznih avtobusnih števil. Znižala se bo tudi vozna cena. Po novi tarifi bo stal kilometer samo 75 par. Torej bo stala vožnja z glavnega kolodvora do Glavnega trga 1 Din. Odstranjene pa bodo tudi vse druge hibe, tako, da bo postal avtobusni promet, ki je bil doslej le nekaj provizoričnega, v resnici pravo prometno sredstvo.

S tem je bila javna seja zaključena in ji je sledila tajna seja.

Jelačin; 16.30: Turgenjev: »Tuji kruh«, izvaja skupina ge. Danilove; 17.30: pevski zbor realne gimnazije iz Celja; 20: prenos iz ljubljanske opere, v odmoru: čas in poročila. Spored za ponedeljek 28. t. m. Ob 12.15: plošče; 12.45: poročila; 13: čas, plošče; 18: gospodinjska ura: Priprava zelenjave (ga. Zemljanovala); 18.30: Westfalija (Rudolf Kresal); 19: radio-orkester; 19.30: zdravniška ura (dr. Bogomir Magajna); 20: prenos opere iz Zagreba, v odmoru čas in poročila.

Žrtev Dravinje. V torek 22. t. m. se je utopil v Dravinji 11-letni Štefan Jurgec iz Majskega vrha. Pri kopanju je zašel v vrtinec, ki ga je potegnil na dno narastle reke. Vsaka pomoč je bila izključena. Trupla doslej še niso našli.

Trg za ribe. Na današnjem trgu za ribe so prodajali sardelice po 16 Din, menule po 12 Din, lignije po 28 Din, dentale po 34 Din.

Sejem za prašiče. Na včerajšnji sejem so pripeljali 344 prašičev, prodanih jih je pa bilo 169. Cene so bile naslednje: 5 do 6 tednov stari 70 do 90 Din, 7 do 9 tednov 120—130 Din, 3 do 4 mesece 200—220 Din, 5 do 7 mesecev 250—300 Din, 8 do 10 mesecev 350—450 Din, in leto stari 500 do 600 Din. Kilogram žive teže so prodajali po 6 do 6.50 Din, mrtve pa 8.50 do 10 Din.

Junaki, „ki so odbijali gospodarski krizi roge“, na zatožni klopi

Kazenska razprava proti ponarejevalcu in razpečevalcem stotakov

Mariborsko okrožno sodišče je včeraj popoldne sodilo 9 obtožencev, ki so bili obtoženi, da so ponarejali in razpečevali bankovce po 100 Din. Bili so to: 43-letni brezposelni oskrbnik Anton Kokot, 63-letni posestnik France Kurnik iz Jarenine, njegova žena 62letna Alojzija Kurnikova, njuna sinova 28letni France in 24letni Rudolf, nadalje 38letni viničar Fr. Kokot, 31letni delavec Anton Krupl in njegova sestra 25letna služkinja Rozalija ter 23letni hlapec Alojzij Bizjak iz Ribniškega sela.

Kakor navaja obtožnica je bil glavni krivec Anton Kokot, ki je že bil večkrat kaznovan. Omenjeni se je lani v juliju po prestani kazni nastanil začasno pri svoji sestri Tereziji v Jarenini in se bahal okrog da zna »delati denar«. Za to sta zvedela Kurnikova sinova France in Rudolf, ki sta se kaj kmalu spoprijateljila s Kokotom. Pogovarjali so se med drugimi tudi včasih o gospodarski krizi in bili mnenja, da bi bilo dobro, če bi imeli koga, ki bi znal ponarejati metulje ali jurje. Ko je to misel sprožil eden Kurnikovih sinov, je Kokot razkril svoje sposobnosti. Pozneje so se večkrat o tem razgovarjali. Kokot je pričel prihajati na Kurnikov dom in so tam snovali načrte kako bi začeli izdelovati stotake, da bi na ta način »odbili gospodarski krizi roge«, kakor so se sami izražali. Sklenjeno — storjeno. Kokot je poslal Kurnikovega sina Franca v Maribor z naročilom, naj kupi razne pripomočke. Kokot se je zaklenil na podstrešje in pričel izdelovati stotake. Napravljeni falsifikati pa so bili tako zelo slabi, da jih je že preprost človek lahko na prvi pogled spoznal. Izdelal je 6 takih stotakov, ki so jih pozneje njegovi pomagači spravili v promet. Varnostne oblasti, pa so kaj kmalu prišle ponarejevalcu in razpečevalcem na sled. Ko je bil letos v februarju na Glavnem trgu aretiran Kurnikov sin Rudolf, je bilo konec početja priza-

detih. Varnostne oblasti so kmalu izsledile vse in jih vtaknile v zapor.

Vsi obtoženci so dejanje pri razpravi priznali. Obsojeni so bili: Anton Kokot na 18 mesecev težke ječe, Alojzija Kurnikova in njen mož France na 4 mesece strogega zapora, pogojno na 2 leti, njuna sinova Rudolf in France na 6 mesecev strogega zapora, pogojno na 2 leti, Roza lija Kruplova in Alojzij Bizjak pa nista prišla k obravnavi.

Sokolstvo

Poziv vsem mariborskim in okoliškim edinicam!

Jutri, v nedeljo popoldne bo javni nastop Sokolskega društva v Rušah. Ta nastop bo obenem proslava 20-letnice razvitja prapora br. Sokolskega društva Maribor-matica. Prapor je bil razvit neposredno pred izbruhom svetovne vojne, ki nam je prinesla osvobodjenje. Zato župna uprava bratsko poziva vse mariborske in okoliške bratske sokolske edince, da se v čim večjem številu udeležijo te proslave. Posebno pa naj bo čim častnejša udeležba v slavnostnih krojih. — Zdravo!

Sokol Matica vabi v Ruše!

Sokolsko društvo Maribor matica vljudo vabi vse mariborsko narodno občinstvo, naj se v čim večjem številu udeležijo jutrišnjega sokolskega slavlja v Rušah, ki je združeno s proslavo 20-letnice razvitja prapora Sokola Maribor Matice. Vse svoje članstvo pa ponovno poziva, naj se pomembne spominske proslave udeležijo v slavnostnih krojih v čim večjem številu. Iz Maribora glav. kol. se odpeljemo ob 13.27, s koroskega pa ob 13.34. Članstvo Sokola Matice naj se tudi zanesljivo udeleži

sokolskega spreveda, ki se bo razvil po svečanem sprejemu z ruškega kolodvora na letno telovadišče. — Zdravo.

Zlet Mariborske sokolske župe v Ptuj

Letošnje leto je posvetila sokolska župa v Mariboru notranjemu delu. V zadnjih letih, odkar se je število edinic in članstva pomnožilo, nismo imeli na župnem ozemlju nobenega večjega zleta, zato je župni občni zbor sklenil, da se bo vršil letos župni zlet v Ptuj, posebno, ker se lani o priliki 25-letnice tamkajšnjega Sokolskega društva ni mogel vršiti. Obvezno je morala župa sodelovati pri pokrajinskem zletu v Ljubljani. Ker pa ni moglo prejeti v enem letu dveh večjih prireditvev, se bo vršil izlet letos. Župno načelstvo je izdalo pravočasno svoje vaje za vse kategorije in so primerne za vse naše edince. Da se omeji število prostih vaj pri nastopih, so vaje sestavljene tako, da bodo likrat izvajali vaje člani in članice ter moški in ženski naraščaj. Ptuj se pripravlja z vso vneto za 9. in 10. junija t. l. Lepaki, krasno delo br. Hasla, so že edincem razposlani. Zletski znaki so že dogotavljeni. Po dosedanjih prijavah sodeč (poslalo je komaj dve tretjini edinic prijave udeležencev), bo to največji zlet, ki ga je imela do sedaj župa: število nastopajočih bo celo večje, kakor je bilo l. 1920. na pokrajinskem zletu v Mariboru. Do sedaj je prijavljenih za proste vaje: članov in članic 1032, moškega in ženskega naraščaja 650. O priliki župnega zleta bodo tudi tekme članov in članic na orodju in v nekaterih panogah lahke atletike v dveh skupinah, v višjih in nižjih oddelkih. Prijavljenih je 165 tekmovalcev in tekmovalk. Pripravljeni smo, da se bo tudi tukaj pokazal znaten napredek od zadnjih orodnih tekem, ki so bile pred tremi leti.

Pokrajinski zlet v Sarajevu na Vidov dan 1934

Na Vidov dan poteče 20 let, od znanih sarajevskih dogodkov. Mlada neustrašena generacija, ki se ni strašila žrtve, je

pričela tedaj veliko delo za našo svobodo. Peščica mladih, neustrašenih Sokolov in omladincev je pričela boj za svobodo, slavna srbska vojska jo je nadaljevala in s pomočjo dobrovoljcev tudi dokončala. V znamenju pričetka tega boja se bo vršil tudi letošnji pokrajinski zlet v Sarajevu. Na teh tleh naj naša mladina dobi novih pobud za nacionalno delo.

Zlet je obvezen za šest žup, udeležilo se ga pa bo po večjih in manjših deputacijah vse jugoslovansko Sokolstvo. Pripravljeni smo, da ta izlet ne bo mnogo zaostajal za lanskim pokrajinskim zletom v Ljubljani. Zletni dnevi so porazdeljeni na vse nedelje in praznike v mesecu juniju, glavni zletni dnevi pa bodo 27.—29. junija. Sarajevo se z vso vneto pripravlja na te svečanosti. Zgrajeno je posebno zletišče v neposredni bližini Sarajeva. Polaga se do zletišča posebna tramvajska proga. Krasni in idejno dobro zamišljeni plakati že vabijo ves narod k velikim spominskim slavnostim, ki se bodo pričele s štafeto 2. junija, ki bo tekla iz Sarajeva v Topolo do groba kralja Petra Osvoboditelja. Ob tej priliki se bo prenašala baklja livaležnosti. Proga meri 355 km. Teklo bo 1700 tekačev in pred viden čas je 22 ur.

Sokol Maribor III. Poziva vse svoje članstvo, naj se v čim večjem številu udeležijo jutrišnje sokolske proslave v Rušah. Za člane v kroju je udeležba obvezna. Sokolsko društvo Maribor III. poziva vse članstvo in tudi privatnike, ki se nameravajo udeležiti župnega zleta v Ptuj dne 10. junija in reflektirajo na znižano vožnjo, naj se zglase najkasneje do torka zvečer v društveni pisarni v osnovni šoli v Krčevini v Tomšičevem drevoredu. Priglasitev je mogoča tudi pri br. načelniku na letnem telovadišču vsak večer. Ob torkih zvečer pa uraduje tudi blaginjak. Isto velja tudi za one brate in sestre, ki se hočejo udeležiti pokrajinskega zleta v Sarajevu v dne 28. in 29. junija. Za udeležence obeh izletov je v torek 29. tm. skrajni rok. Vožnja za Ptuj in Sarajevo je za člane z legitimacijo četrtinska, za nečlane polovična in za telovadce pa prosta.

Proslava 20-letnice razvitja prapora

**Sokola Maribor-matica
Ruše, nedelja 27. maja 1934**

Jubilejni nastop ruškega Sokola

Ugodne železniške in avtobusne zveze

Kulturne vesti

Radivoja Peterlina - Petruške „Popotne pesmi“

Radivoj Peterlin-Petruška je bil po svojem vstopu v slovensko slovstvo sodoben tvorcev naše moderne: Ketteja, Murna, Cankarja in Zupančiča, dasi po letih mlajši od nekaterih. Od njih je dobil neko bohemsko zavzetje, ki pa pri njem ni ostalo samo literarno, ampak je postalo pristno, realno dejstvo. Čudne usode pot ga je speljala še čisto mladega od vojakov v Boki Kotorski na Cetinje, tedanjio prestolnico kneževine Črne gore, ki mu je dala črnogorski potni list, s katerim je odpotoval svojemu slovanskemu romantičnemu cilju nasproti v — carsko Rusijo. In tam je postal resničen poet-bohem, kakor nobeden izmed Slovencev pred njim in nobeden za njim, izven morda Louisa Adamiča, ameriškega flanerja.

Velika je Rusija, a Radivoju Peterlinu-Petruški je bila skoraj premajhna: preromal jo je vso, od Odese do Petrograda in še dalje gori do bližine Severnega Ledenegega morja, pa od Galicije tja daleč do Volge in Urala ter Kavkaza. Še na Ararat, kjer je po stari pravljici pristala Noetova barka, so ga dvignile njegove nikoli počivajoče bohemske noge. In med tem, ko so drugi slovenski poeti pisali »potepuške« pesmi v Ljubljani, ne da bi bili pomrli daleč ko do Rožnika in Šiške, je Radivoj Peterlin-Petruška doživljal resnično potepuštvu kot tlakovalec cest v Tiflisu, zlatar v Odesi, domači učitelj ob Volgi, palestinski romar in svetovni potnik preko vsega starega kontinenta; stradal je v Kristianiji (seda-

njem Oslu), kolesaril po Franciji, pešal po Italiji itd. itd.

Kdo bi mogel biti po vsem tem bolj bohemski poet, kakor on? Kdo bi mogel bolj doživljeno pisati popotne pesmi? Nam, ki smo tedaj komaj stopali v svet, ko ga je on že meril na tisoče kilometrov, se je zdel Radivoj Peterlin-Petruška, ki je pošiljal svoje pesmi ljubljanskim leposlovim mesečnikom z vseh daljnjih koncev sveta, najbolj skrivnostna, najbolj romantična osebnost. Dobro se spominjam, kako so me, osemnaestletnega dijaka, prevzele njegove pesmi zbirke »Po cesti in stepi«, ki mu jih je l. 1912. izdala Slovenska Matica. Znal sem jih večinoma na pamet in nekaterih še do danes nisem pozabil. Pa tudi potem, ko ga je konec vojne vrnil rodni slovenski zemlji, sem našel v njegovi drugi zbirki »Znamenje« vse polno odsefov njegovih dolgih romanj

Ljubljana, v kateri živi, mu je pa samo gnezdo, kakor lastavici. Če ga iščete v tem gnezdu, se vam prav lahko zgodi, da vam povejo: Klati se nekje po Macedoniji, Dalmaciji, Črni gori ali Bog ve kod. Povsod je doma, povsod ima svoje »prijatelje«. V terek je bil prvi pri Kostanjevčevem grobu. Tako se je vrnil k »Popotnim pesmim«, ki jih je nedavno izdal. V knjižici 126 strani je zbral svoje pesnitve iz dosedanjih zbirk a nekaj je dodal tudi novih; naš plodoviti tvorec slovenske filozofije, univ. prof. dr. France Veber, mu je pa napisal uvod, kakršnega nima nobena druga slo-

venska pesemska zbirka. V njem je filozofska razčlenitev poezije. In potem se vrste »popotne pesmi«, vznikle iz duše resničnega bohema, ki vzklika nekod:

...ker to mi je določil večni Bog,
da sem kot pišč nestalen in ubog.

Vsa lirika Peterlina-Petruške je razpoloženijskega značaja, odsev občutij. Svet pretresujočih odkritij ni v njej, ne krikov iz dna silnih doumetij, ne revolucionarnih idej, ne bistrovidnih preokrov. Ne, vsega tega ni, zato pa je tako pristna, zares doživljena in topla preprostost neposrednosti, kakor je ni v liriki nobenega drugega Slovenca. V njej je njegova osebna podoba, je večni romar Radivoj Peterlin-Petruška. Če bi nenačoma izginila, bi v slovenskem pesništvu gotovo nekaj manjkalo. In morda bodo te pesmi žive tudi še tedaj, ko bodo pozabljene in s prahom pokrite zveržene refleksije vase pogreznjenih minerjev novih literarnih revolucij. Govorile bodo, kakor govori zadnja kitica zadnje pesmi te najnovejše zbirke:

Kot košate, vitke vaške lipe
tjubko po damače vam šumijo,
kar jim vdahnila je rodna zemlja:
mislj svetle, radost, tožno davorijo...

R. Rehar.

Slovenien. Das Land der Erholung und Zerstreuung. Sommerfrischen, Bäder und Kurorte. Ljubljana, 1934. Strani 38. Izdali ljubljanska in mariborska tujsko-prometna zveza s podporo »Putnika« v Beogradu. — Propagandna brošura za Slovenijo v nemškem jeziku, ki leži pred nami je po opremi krasno delo, ki prestane

častno vzporeditev z vsakim podobnim delom Švice ali katerekoli tujsko-prometne pokrajine Evrope. Že naslovna stran sama je nad vse prikupna, da kar zamiška. Med 38 stranimi teksta je pa 24 strani s tehniko bakrotiska reproduciranih fotografij slovenskih letovišč in zdravilišč na finem, močnem papirju. In te fotografije so same umetnine! Otvarja jih naš biser Bled, nato se vrste kraji Gorenjske, Dolenjske, Notranjske, Savinjske doline, Pohorja itd. Tudi Maribor, Ptuj, Slovenjgradec, Mariborska koča, Sv. Arelj, Pohorski dom, Ribnica na Pohorju, Senjorjev dom in Šoštanj so vmes. Brošuro »Slovenien« lahko razpošljemo po svetu, privabila nam bo brez dvoma novih obiskovalcev in trajnih ljubiteljev naših prirodnih lepot.

Fran Albrecht: Zadnja pravda. V založbi »Hram« v Ljubljani je izšla te dni pod tem naslovom povest Frana Albrechta, ki smo ga poznali doslej pretežno je kot pesnika in eseiista. V lepi zunanji opremi, s katerimi tekmuje ta založba z vsemi drugimi na Slovenskem in na 134 straneh razvija pisatelj življenjsko zgodbo iz naše kulturne preteklosti

Bibliographie yougoslave, 1933. Rédigée par Léon Savadjian. Publications »Revue des Balkans«, Paris, Strani 40. V tej brošuri so navedena in opisana vsa dela, ki so izšla l. 1933. v Evropi, zlasti v francoščini, angleščini, nemščini in italijanščini o Jugoslaviji in njenih problemih. Urednik pravi v uvodu, da je teh razmeroma zelo veliko, več ko skoraj v največjih državah sveta, in o tem se pri listanju po tej bibliografiji tudi sami prepričamo. Marsikdo bo našel v njej delo, ki ga bo zanimalo in si ga bo oskrbel.

Iz Koroške Slovenije

**Strah generala Hülgertha pred slovensko pesmijo
Dr. Wutte se jezi — Ljudsko šolstvo na Koroškem
Razmere na celovškem »Marijanišču« in trpljenje
slovenskega dijaštva na Koroškem**

Kakor smo že zadržali poročali, je začel avtoritarni režim g. Dollfussa in njegovega pomočnika na Koroškem, deželnega glavarja generala Hülgertha, z vso krutostjo nastopati proti slovenskemu življenju na Koroškem. Na brezštevilne pri- tožbe slovenskega ljudstva zaradi barbarskega postopanja številnih komisarijev pri zadnjem ljudskem štetju odgovarja g. general Hülgerth z novim nasiljem. Nedolžno pevsko društvo iz Ljubljane »Ljubljanski Zvon« je nameravalo tudi letos prirediti nekaj koncertov v slovenskem delu Koroške. Tik pred prihodom »Ljubljanskega Zvona« pa je koroška deželna vlada to turnejo prepovedala z motivacijo, da bi take prireditve po slovenskih krajih motile javni red in mir, češ, da so enake prireditve prepovedane tudi Nemcem. To pa ni res. Kadarkoli in kjerkoli se ljubi Nemcem na Koroškem nastopati javno, se jim zgodi po volji. Prepoved slovenskih pesmi na Koroškem je baje predlagal neki dr. Scheichelbauer, šef tiskovnega urada pri deželni vladi ter šef celokupne volnunske in konfidentske službe na Koroškem. Ta mož, ki je prišel služiti kruh z Dunaja na Koroško in ki se rad postavlja z lepim besedičenjem kot prijatelj Slovencev, je v resnici najbolj strupeni in zagrizeni naš nasprotnik. On je baje desna roka generala Hülgertha, ki se kot star vojak ne razume dosti na politiko in podlega sugestijam dr. Scheichelbauerja, katerega koroški Nemci sami prezirajo. Koroški Slovenci naprošajo vso jugoslovansko javnost, da si dobro zapomni ime dr. Scheichelbauerja, ki ima baje zelo intimne zveze z ljubljanskimi Nemci. G. generala Hülgertha pa svarimo, da ne nasede v bodoče kvarnim in avtoritarnemu režimu v Avstriji škodljivim šovinističnim nasvetom svoje okolice.

Znani falzifikator dr. Wutte se je ljudsko razjezil na »Mariborski Večernik«, ki je prinasel poročilo o tajnih naklepih »Siidmarke«. V celovških listih je objavil nekakšen demanti, v katerem trdi, da ni rekel to in ono ter imenuje vso slovensko žurnalistiko »die lügnische jugoslawische Hetzpresse«. Dr. Wutte ima slabo vest. On se dobro zaveda, kajti toliko inteligence ima, da je lagal pred vsem svetom in pred zgodovino, ko je ustvaril na Koroškem tri narode, namreč: Nemce, »Windische« in Slovence. Dr. Wutte je eden izmed tistih z nemškim šovinizmom zastrupljenih Korošcev, ki vlečejo v prepad koroške Nemce same, kajti nihče izmed poštenih Nemcev na Koroškem ne verjame v teorije falzifikatorja Wutteja, o treh narodih. Če ima dr. Wutte kaj časti učenjaka, kaj ponosa moža in če tli v njem še iskrica poštenja, tedaj mu ne preostane nič drugega, nego da resignira na javno delovanje in se umakne v penzijo nekam v koroško slovensko vas, kjer bo kot tihi spokornik na lastne oči gledal posledice svojih učenjaskih »teorij« o treh narodih na Koroškem. V slovenski gorski vasi, ko se mu umirijo živci, bo g. Wutte lahko videl trpljenje slovenske narodne duše na Koroškem. Videl bo, kako mučijo nemškutarske šolske oblasti slovenskega otroka od prvega dne, ko vstopi v takozvano utrakvistično šolo. Mi vsi vemo, kakšna je mladost našega otroka do prvega šolskega leta. Ima svoj materni jezik, v katerem se mu porajajo prvi pojmi o življenju in o stvarih okrog njega, ima svojo milo slovensko mater, katera ga je naučila moliti slovenski očenaš, ima svoje ga s skrbmi preobloženega očeta, ima svoje bratce in sestre ter svoje mladostne tovariše ob pastirskem ognju na pašniku ali ob tistem potočku v prekrasni slovenski koroški prirodi.

Namesto, da bi mu bilo zato stopanje v šolo veselje, sliši ta otrok prvi dan v šoli, da je njegov jezik pasji jezik, da je njegova mati manj vredna kakor nemške matere, da je njegov oče suženj, samo zato, ker se govori slovenski. Utrakvistični učitelji imajo svojo metodo — »Kam pa prideš s to vindiš špraho« —

Zvindiš špraho prideš kvečjemu le še v zamazano deželo Čuševe, kjer Srbi pobijajo ljudi kakor muhe, tisti grdi Srbi, ki so kakor Turki. Z nemško špraho pa pride, dragi otroci, po vsem svetu, kajti vse, kar je boljšega in imenitnega na svetu, govori le nemški jezik. Nemški jezik govori tudi Bog in vas bo vedno rajše uslišal, če hoste molili v nemškem jeziku in ga prosili z nemškim očenašem. Kolikor ne dosežejo z besedno brutalnostjo, si pomagajo nemškutarski utrakvistični učitelji s palico. Naj ve vsa jugoslovanska javnost, da se na Koroškem v vseh utrakvističnih in siidmarkinih šolah slovenski otroci pretepajo do krvi, ako govorijo med seboj slovenski. Naj izve vsa slovenska in jugoslovanska javnost od prvega obmejnega graničarja, pa doli do neustrašenih komitašev v Južni Srbiji, da se nad delom jugoslovanskega naraščaja na Koroškem izvršuje v dvajsetem stoletju najinfamnejše nasilje, najbolj kruto ropanje mladih duš, da se na južnem Koroškem na največkulturnejši način zlorablja v germanizatorske namene to, kar je vsem kulturnim narodom prva svetinja: Osnovno-šolska izobrazba!

O, vi Slovenci v Jugoslaviji, ki imate toliko srca in toliko plemenitosti, ali ne slišite glasu, prosečega glasu koroških slovenskih otrok? — In iz takega materiala je falzifikator Wutte ustvaril na Koroškem tretjo narodnost, je ustvaril »Windische« ter se cinično posmehuje ob ljudskem štetju: Kaj hočete vi Slovenci? Vi vendar ne morete prepovedati, da se človek vaše krvi prišteva k nemškemu kulturnemu krogu! To je sveta pravica vsakega človeka, da si izbira narodnost in tudi svoj kulturni krog! — »Ne, gospod Wutte! Vi sami še imate toliko logike in morate priznati, da imamo Slovenci na Koroškem pravico reklamirati v slovenski kulturni krog, v krog slovenskega jezika, tudi vse tiste tisoče nezavednih in proti lastni materi na vaših utrakvističnih šolah vzgojenih ljudi! Vi veste, gospod Wutte, da je v mehanizmu tega sveta zakon, ki se imenuje zakon izenačenja. In po tem zakonu, katerega tudi vi ne morete falzificirati, bo slovenstvo na Koroškem vstalo in bo nekega dne očistilo vse svoje brate vsakega sledu vaših utrakvističnih šol! In vaše ime, g. Wutte, bo v jugoslovanski zgodovini s črnimi črkami zapisano, kakor je v grški zgodovini zapisano s črnimi črkami ime — Efijalta! — Vi in vsi drugi odpadniki slovenstva na Koroškem bodete še pred svojo smrtjo lahko konstatirali, da je bilo početje vaših črnih izdajalskih duš nepotrebno dejanje, potrebno nam

Jugoslovanom morda edino zato, da se ob vašem imenu, g. Wutte, utrdi za vse večne čase v našem narodu črni primer narodnega izdajalstva. Ne demantirajte več, g. Wutte, v nemških listih, ampak izvolite, če ste užaljeni, stopiti pred jugoslovansko sodišče v Mariboru s tožbo proti »Večerniku« ter dokažite tam pred našimi nepristranskimi sodniki, da vaše življenjsko delo na Koroškem, da vaša teza o treh narodih na Koroškem ni falzifikat!

Nič bolj, kakor našim malim otrokom na osnovnih šolah, se godi našim ubogim študentom v Celovcu. V takozvanem celovškem »Marijanišču« je okrog 70 naših fantov gimnazijcev, ki so zaradi sile razmer primorani ostati v tem zavodu. Tu se dogajajo prave gorostasnosti. V prvem razredu »Marijanišča« prefekt bogoslovec Umfenbach trga slovenskemu dijaku iz roke slovensko knjigo, češ, mi smo tukaj v nemški deželi in ni treba slovenskih knjig. Slovenskim dijakom prepovedujejo medsebojno slovensko konverzacijo. Ravnatelj »Marijanišča«, neki duhovnik Ploner, je prepovedal tovariško občevarje slovenskih gojencev iz višjih razredov s slovenskimi tovariši iz nižjih razredov »aus homosexuellen Gründen«. Čujte in strmite! To je pristno katoliško in v duhu avtoritarnega režima! Gospod profesor Ploner, ali se tako vzgaja mladina? Samo pokvarjena črna nemškutarska duša je zmožna takih insinucij napram našim poštenim slovenskim dijakom. Direktor Ploner je prepovedal v zadnjem času tudi slovensko petje v »Marijanišču«. Ko so naši fantje bili zbrani in prepevali v sobi sloverske pesmi, je naščuval direktor Ploner njihove nemške tovariše, da so udrli v sobo in začeli pretiti Slovence. Iz razloga, da ne bi nemški tovariši bili užaljeni, je nato direktor Ploner prepovedal slovenskim gojencem »Marijanišča« slovensko petje.

Ubogi naši dijaki so obupani. Slovensko goje sami med sabo v prostih urah, na skrivaj, in sedaj jim je direktor Ploner prepovedal to, kar je vsakemu slovenskemu fantu, posebno dijaku najdražje, namreč slovensko pesem. Zapretil je direktor Ploner, da bodo pevovodje vsi izključeni iz »Marijanišča«. Gospod direktor Ploner, ali mislite, da mati Jugoslavija ne zasleduje vsak utrip slovenskih src onstran Karavank? Ali mislite, gospod direktor Ploner, da bo ostala naša predrznost nezabeležena? Kje je vaša vest, vest katoliškega duhovnika? Kako je vaše postopanje v skladu s pravili svete katoliške cerkve? Kam vodi vaš šovinizem?

Prosimo celovški nemški list »Freie Stimmen«, ki rad prinaša članke »Večernika« v nemškem prevodu, da bi v celoti ali vsaj v odlomkih izvolil priobčiti posamezne dele tega članka ter morda na tak način odkril vladajoči nemški kasti, da je »nekaj gnilega v državi Danski«.

Obmejne Binkošti

DVA PRAZNIKA PRI SV. DUHU NA O STREM VRHU. — V ZNAMENJU DOLLFUSSA IN HITLERJA. — MEJA BREZ MARIBORČANOV. — SELNIŠKI SOKOL REŠIL ČAST SLOVENSKEGA ZA LEDJA. — VEČ DEJANJ IN MANJ BESED!

Obmejni Sv. Duh na Ostrem vrhu — stara narodna trdnjava — slavi vsako leto o Binkošth svoje tradicionalno »žegnanje«. Na stotine ljudi prihaja od blizu in daleč. Dasi je vasica po sredini razdeljena po senžermenski pogodbi, se Sv. Duh ob teh dnevih spremeni v postojanko, ki jo obiščejo zlasti vsi oni lučanski Slovenci, ki so ostali v Avstriji. Videli smo naše vsakodnevne znanke iz avstrijskega Gradišča, iz Gomilice in Klanca. Prišli so — vsaj enkrat v letu k svojim slovenskim bratom v Jugoslaviji, da se potožijo in dobe novih pobud in okrepčila za vztrajanje v narodni zavesti.

Prejšnja leta se je ob teh dneh zbrala pri Sv. Duhu tudi elita mariborskih narodnih borcev, da izrabi priliko in stopi v stik z obmejnimi ljudstvom. Vsako leto smo videli lepo število onih, ki jim je parola »Na mejo, na našo mejo!« res prirasla k srcu in ne le k jeziku! Razna društva so prirejala izlete na kobansko mejo, da proslave skupno z domačini največji ljudski obmejni praznik.

In letos? Lahko rečemo, da kobanska meja še nobeno leto ni bila tako sramotno slabo obiskana, kakor se je to zgodilo za letošnje Binkošti! Razen dveh ali treh častnih izjem je Maribor letos — odgovoril. In to na veliko začudenje domačinov, ki so očito pogrešali »mariborske gospode«, ki so vsako leto obmejnimi Binkoštim vtisnili izrazit pečat narodnega bratstva.

Kot ralašč so letos dominirali med tujci — Avstrijci, kakor še nobeno leto. Na binkoštno soboto se je vselila na že pripravljeno slamo v avstrijski šoli pri Sv. Duhu približno 100 glav štejoča skupina visokošolske »Domovinske fronte« iz Grada. Svojo stanovsko ideologijo so manifestirali s svojim praporom in petjem. Naše straže so jim v nedeljo zjutraj dovolile kratek prehod čez mejo, da se udeležijo maše pri Sv. Duhu. Zjutraj sta prikoralaki še dve skupini Arvečanov in Lučanecv, ki so pa bili pristaži Hitlerja. Tako je ves Sv. Duh bil v nedeljo dopoldan v znamenju izrednega »tuiskega pro-

meta«. Nemci so se izdatno poslužili ugodne prilike in si privoščili slovenske dobrine — zlasti dobro kapljico po 12 Din liter, kar na debelo. Tudi prodajalci v šotorih so bili izredno veseli izdatnih šilingov. Da ne bi prišla kmalu do izraza napeta atmosfera sedanje Avstrije, ko Dollfusovci najhujše sovražijo Hitlerjevce, bi pri Sv. Duhu zmanjkalo vsega. Kmalu so morali zaradi hitlerjevskih dvigov rok, preprirov med Avstriji in demonstrativnih pesmi poseči vmes naši varnostni organi, ki so Avstrijce še pravočasno zavrtili čez mejo. Čudom čudili smo se, ko so hitlerjevci onstran meje umolkili in kmalu izginili v gozdovih proti Lučanom. Pač pa so zmagonosno prepevali pri avstrijski šoli še graški buršaki »Karoline« in »Domovinske fronte« ter z belo-zeleno zastavo pozdravljali obmejno ljudstvo tostran meje. Okrog 11. ure so zapuščali Sv. Duh, hudo obžalujoč, da ne smejo v vas »na dobro vince«.

Ljudje so občudovali njihov nastop, zlasti pa njihove — polne denarnice. Svojo dominantno pozicijo so, čeprav samo nekaj ur, čuvali odlično in s tem vzbujali med številno zbranimi domačini čudne občutke, ki jih razume samo oni, ki se je tam pogledil v psihologijo širših plasti našega obmejnega ljudstva, ki trpi in se zvlja v krčih neizprosnega gospodarskega položaja. Čeprav ni vse zlato, kar se sveti, so vendar Gradčani vzbudili videz, da so »Herrenvolk«. Samo četica Mariborčanov bi morala biti na mestu, da na jugoslovanskem ozemlju parira »tujsko-prometni« nastop Gradčanov in afirmira naš jugoslovanski značaj obmejnega ozemlja. Spomnil sem se na lanski nastop »Jadrana«, ki si je s prvo pesmijo pridobil srca naših ljudi. Letos, ko je bilo domačinov (naših in avstrijskih) desetkrat več, je bilo vse tiho in mirno. Razen govorice domačinov in ducata izletnikov iz Podravja, si slišal povsod le — blaženo nemščino. Dodela v skladu z našo obmejno teorijo in prakso, ki rešuje mejo (prosim: pravo mejo) v — Koških, Kamnici in Pesnici! Dalje naše obzorje seže le takrat, ko je že prepozno! Tužna nam majka!

Porazne vtise binkoštna nedelja so v veliki meri popravili vrli pripadniki Sokola v Selnici ob Dravi. Posebnega priznanja je vredno delovanje te sokolske edinice, ki si je vsakoletni binkoštni ponedeljek izbrala za svojo stalno »krstno slavo«. Že četrtil sto leteli Selnčani z vsemi svojimi oddelki k Sv. Duhu. Blizu 200 se jih je zbralo že v zgodnjih urah ob meji, da posvetijo dan obmejnimi planinam in se povesele v družbi obmejne dece ter poltife k mejnikom, kjer še niso naše meje! Pod vodstvom vzornih vodnikov br. Mikla. Reša in podstaroste br. Volmajerja so se vrstile igre, popoldan pa ob precejšnji udeležbi domačinov nastop vseh oddelkov. Na trati tik meje ob stari slovanski lipi so se vrstile točke za točko, h katerim so mnogo pripomogle tudi vzorne vadiateljice ss. Obranova, Volmajerjeva in Konečnikova. Še nekaj pesmi, krasen nagovor br. Kikla in z bratским »Zdravo Sv. Duh!« so se Selnčani zvečer neradi poslavljali.

Manifestacija je sijajno uspela in bilo bi želeli, da bi tudi druga društva vsaj en dan v letu posvetila obmejnimi postojankam. To je prava vzgoja narodne zavesti, ob kateri čutimo šele našo povezanost z veliko jugoslovansko zajednico! Samo tik ob meji so možne manifestacije narodnega zanosa, če hočemo, da poneha potujčevanje našega ljudstva! Selnški vzor je edinstven v našem okolišju, zato ga moramo iskreno pozdraviti. V štirih letih so pokazala izkustva, da je tak monstre-nastop ob meji edina možnost narodnega aktivizma, ki žanje uspehe. Vso dolgovozno besedičenje o reševanju, utrjevanju in čuvanju po ostaja le bob v steno, če ne slede trdni volji tudi — dejanja! V tej smeri bo treba kreniti, kadar govorimo o naši meji, ki je najbolj eksponirana na — Kobanskem.

Melnš.

Izletniki.

— Kdaj krenete jutri na pot?
— Če bo deževalo dopoldne, se napotimo naprej popoldne, če bo pa deževalo popoldne, krenemo na pot dopoldne.

MARIJ SKALAN:

SEMISIRIS

Roman iz prazgodovine človeštva.

XVI.

Po tekačih, ki so prinašali poročila v Semisiris iz najoddaljenejših krajev Atlante in iz vazalskih kraljevin vsega znane sveta, je prispela na dvor Semisa Ofirisa vest o veliki zmagi faraonovega namestnika v deželi pod potjo solnca, Tutalisovega sina Abusirisa. Mladi junak je s svojo vojsko ukrotil inškega vladarja Jumo, ki je razširil posest do obal Atlantskega morja in z urnimi ladjami napadel atlantsko celino. V srditih bojih, ki so trajali več tednov, je Abusiris pobil skoraj vso inško vojsko do zadnjega moža, le Juma sam se je rešil s peščico najzvestejših z naglim begom sredi temne noči. Velik plen in mnogoštevilni ujetniki so še poveličevali veličastvo zmage.

Oznanjevalec zmagovitih čet je padel na kolena pred faraona faraonov in velikim vojskovodjem Tutalisom. Od silne utrujenosti je komaj govoril:

»O veliki, solnce solnc, tvoj najvda-nejši sluga, nepremagljivi tvoj vojščak in junaški sin junaškega očeta, zapoved-

nik dežele pod potjo solnca Abusiris, ti sporoča, da je strl predrznost upornika Jume in poveljal s silno zmago tvojo veličino in slavo Atlante. Mogočni Ra je blagoslovil njegovo roko in orožje njegovo in sedaj prihaja, da ti izroči jetnike in bogati plen. S svojimi s slavo ovenčanimi četami se bliža srcu sveta in te prosi, da ga sprejmeš pod streho svojega dvora, o veliki, o solnce solnc, faraon faraonov!»

»Pozdravljen, ki prinašaš vesela sporočila!« je spregovoril faraon. »Javi služabniku mojemu in sinu junaškega očeta, prijatelja mojega Tutalisa, namestniku mojemu Abusirisu, da so mu na stečaj odprta vrata mojega mesta in dvora mojega in so že razprostrte roke moje, ki čakajo nanj, da ga objamejo!»

»Milost, o veliki, najvišji! Storil bom po tvojem ukazu.«

Sel se je dvignil in zapustil prestolno dvorano. A dvignila sta se tudi faraon in Tutalis. Na dvoru vladarja vladarjev je zašumelo kakor v panju. Od ust do

ušes in od ušes do ust je hitela vest o Abusirisovi vrnitvi. Poveljnik Amazaris, dvorni upravitelj in obrednik Neferamis ter veliki zakladnik Sitis so dobili povelje pripraviti Abusirisu in njegovi vojski največja sprejem. Tekajoči so brželi po dvoru in Semisirisu ter klicali vojščake in meščane k pohodu na planjavo piramid. Povsod so se odpirala vrata in po ulicah so se že prelivale ogromne ljudske množice.

Aftagad in Asarhadan sta izvedela veliko novico v učilnici modrijana Amurabisa in se napotila ven, da se pridruži spremstvu velikega. Dvorne čete so bile že pripravljene, stale so v dolgih vrstah z orožjem v rokah in pred njimi so se razvrščali godci in pevci. Iz faraonove palače se je prikazal sprevod sužnjev z nosilnicami, senčniki in ogromnimi paljačami. Nosili so faraona Semisa Ofirisa, mladega faraona Semisa Isisa, sestro njegovo Ofirijo, velikega vojskovodjo Tutalisa, velikega duhovna Amoris, velikega sodnika Libisa in vse ostale odličnike. Tudi Aftagad in Asarhadan sta morala sesti v nosilnici in se pridružiti sprevodu, ki je krenil skozi dvorni park proti izhodu na planjavo piramid.

Pred nosilnicami je stopala visoko vzraščanih postav faraonova telesna

straža, za njo so se pa vrstile nepregledne vrste dvornih in mestnih čet, katerim so se pred obzidjem dvora pridružili še tisoči Semisircev, moških in žensk, starcev in stark, mladine in otrok. Vse je hitelo sprejeti in pozdraviti zmagovitega Abusirisa in njegovo junaško vojsko. Še bolj pa je hitela pasti radovednost in uživati ob pogledu na trpeče ujetnike.

Na planjavi piramid, med obalo reke Kale in podnožjem Gore prihoda, se je nepregledna reka ljudi razlila v povodenj in poplavila velik del obsežnega prostora. Na obeh straneh južne ceste so bile razvrščene telesne straže in čete dvorne in mestne vojske, deloma na tleh, deloma na ogromnih slonih in na drugih živalih. V sredini je sedel na preprogi in blazinah faraon Semis Ofiris, obdan od odličnikov svojega dvora. Godci so igrali četam in množici, ki je vzklikala, pela in plesala. Nagli sli so odbrcali po južni cesti Abusirisu nasproti. Čez pol ure so se prvi že vrnili in naznanili:

»Veliki, zmagovalec prihaja! Njegove čete so že na obzorju. Vidijo se iz južnih gajev.«

(Se bo nadaljevalo.)

Imenialte se CMD

Odgovor dr. A. B. - tu v 100. številki »Večernika«

Opicza Janos doktor ur . . . - Pisanje in sklanjanje rodbinskih ter krstnih imen

Po dr. A. B. — tu po nedolžnem karani »sv. Birokraciji«, je utemeljeno odredil, naj se pišejo rodbinska imena pred krstnimi in to iz sledečih razlogov:

1. Rodbinska ali porodična imena, ko je zovemo v slovnici priimke ali prezimena, so za vsako osebo (lice) važnija nego krstna. Ako bi ne bilo roditeljev, bi ne bilo rojstva, a tudi ne krsta i krstnega imena. Ta časoslovni, drug iz drugega izvirajoči red zahteva, naj sledi tudi v prostoru, t. j. na papiru ta red, najprej rodbinski priimek, šele potem krstno ime.

2. Rodbinski priimki so vedno dedni, krstna imena pa so le slučajno i po okolnostih izbrana. Priimki tvorijo bistveni del našega narodnega jedinstva, a krstna samo tedaj, ako so vzeta iz slovanskega imenoslovja.

3. Vsakdanja govorica med narodom navaša uvek najprej rodbinsko, a šele na to krstno ime, n. pr. »Borkov Ivan je bil pri nas.« »Petrovega Vinka so vzeli k vojakom.« »Anželova Milica se je poročila s Kurnikovim Slavkom.« a nikoli ne govorimo: »Ivan Borkov.« »Vinka Petrovega.« »Milica Anželova s Slavkom Kurnikovim.« ker bi nam bil ta besedni red nekako neprirojen in nevšečen. Ni nobenega zadostnega razloga ta naravni, časoslovni i tako rekoč prirojeni besedni red izpreminjati.

4. V nobenem imeniku ni možno sestaviti pravilnega i gladkega abecednega reda, če bi se ne zapisovali na prvo mesto priimki, a na drugo krstna imena.

5. V mnogih slučajih se glasi ob sedanjih manj narodni pisavi rodbinski priimek jednako kakor nekoja krstna imena, n. pr. Lukež Matija, Rupert Franc, Friderik Andrej, Peter Ivan, Jakob Tomo itd. Ako bi »sv. Birokraciji« ne bil odredil nobenega predpisa, bi tu gotovo često zagazili v zadrego, ne vedoč, katero ime je priimek in katero krstno ime. Uradni predpis nas pouči jasno, da je prvo ime priimek ali prezime, a drugo krstno ime.

Pisanje porodičnih imen pred krstnimi se ne sme imenovati ugrofinsko, oziroma madžaronsko, temveč je prava slovanska pisava. Ako pišejo Madžari v svojem besednem redu recimo »Opicza Janos . . .«, se ravnaajo morebiti slučajno po nas.

Madžari so leta 896. kot divji nekristjanski narod pridivljali iz Azije, strnuli so se s propadajočimi Obri, urinuli so se kakor klin med nas v Dunavski nižini, razrinuli so nas na sever i na jug, da smo še danes ločeni na severne i južne Slovence. Leta 906. so upropastili slovansko Velikomoravsko državo. Madžari so se pozneje polagoma pokristjanili deloma po Slovanih, privzeli so v svoj jezik mnogo slovanskih besed, med njimi Ja-

nos iz Janeza, Mariska iz Maričke, Andor iz Andreja itd. in so se navzeli tudi naše kulture. Vsled umikanja pred divjimi Madžari na sever i na jug je slovanski narod odtod izginul, proti severu so ostali češki Slovenci, koje imenujemo mi Slovake, na zapadu na Jeriščanskem (med Dunajem i Blatnim jezerom) so še danes Hrvati, a nižje doli so ostali Panonci, danes Prekmurci zvanj. To ozemlje bi naj po svetovni vojni tvorilo češko-jugoslovanski koridor, kar nam žalobog ni uspelo. Tudi Bulgari, ki so pred Madžari bivali pokraj nas, po sedanjem Ogerkem, so bili potisnjeni na jug. Mi torej ne madžaronimo, če pišemo svoja krstna imena za priimki, temveč se Madžari v ti zadevi ravnaajo nevede po našem besednem redu, dasi bi tega gotovo nikoli priznati ne hoteli.

Skladamo se z dr. B.-tom, da narodova govorica ne pozna Petričev, nego samo Petričeve, ne Porent, nego samo Porentove, ne Hribarje, nego samo Hribarove (brez pretapljanja r v ri), kar prihaja odtod, ker so stari Slovani živeli v zadrugah i so vsi členi iste zadruge dobili od starešine isti skupni rodbinski priimek (kakor danes členi obitelji) n. pr. Petričev Cvetimir, Porentov Čestimir, Hribarov Dragovan, Potočnikova Grozdana, Polakova Jara, Vašekova Libuša itd. Iz tega izvajamo trditve, da skoro nikdo nas ne piše svojega rodbinskega priimka narodno pravilno, naj ga že piše pred ali za krstnim imenom, ker nas je svojčas nemški i rimski sv. Birokrat zapisal v ptujem dluhu v obliki samostalnika v 1. sklonu mesto v pridevnikovih obliki na vprašanje čegav-a (čiji-a)? Potemtakem bi morali tudi svoje velmože (pisatelje, pesnike, umetnike, slikarje itd.) pisati n. pr. Prešernov France, Cankarov Ivan, Vodnikov Valentin, Vrazov Stan-ko, Gajev Ljudevit, Jurčičev Josip itd., kakor se pišejo mnogi Rusi, Poljaki, Čehi, Bulgari i drugi Slovani, n. pr. Suvalov, Sokolov, Litvinov, Lenin, Kuropatkin, Poniatovski, Pilsudski, Sarnov, Bukovsky, Ričansky, Mušanov, Lazov, Orlov i mnogo, mnogo drugih, ki so očuvali narodno pisavo svojih rodbinskih priimkov še pristno. Tudi podpisovati bi se morali v istem besednem redu.

Ptují sv. Birokrat, ptují šolanje i potpučene razmere so naše nazore i mišljenje že tako močno popačile i zarobile, da svojih rodbinskih i krstnih imen v narodni luči niti več ne vidimo ter da mišlimo, da so končnice naših priimkov narodno pravilne.

Ob zapovedanemu popisovanju naroda pod Habsburžanom Josipom II. nismo imeli Slovenci niti jednega zavednega popisovalca, koji bi bil naše priimke zapisal v narodnem smislu, takrat se ni

nikdo zavedal slovenstva, bili smo samo Štajerci, Kranjci, Korošci itd., zato so nas popisovalci popisali ponajveč z nemškim pravopisom in v nemškem duhu, mnoge pa so naravnost ponemčili, n. pr. Vinogradnikove so zapisali Weinberger, Bačnikove Faschingg, Lešnikove Löschnigg, Bučarove Wutscher, Klenošnjakove Kleinoschegg, Sotlarove Sattler, Fajfarove, Pfeifer, Grozmanove Grossman, Kovačeve Schmidt ali Schmit, Knezove Fürst, Šerbanove Scherbaum i premnogo drugih.

Pritrjujem dr. B.-tu, da treba vse priimke i krstna imena v govoru i pisavi vedno sklanjati.

Ob ti priliki bodi mimogrede omenjeno, da so vsi napisi obrtnikov, trgovin i drugih pri nas narodno i logično nepravilni. Glasiti bi se morali n. pr. Brivnica Železnikovega Vladislava, ne pa kakor sedaj: Železnik Vladislav, brivnica. V

Cari zemljepisne karte

Od 30. maja do 10. junja priredi Ljubljanski velesejem med drugim tudi kartografsko razstavo. Poleg modernih zemljevidov bomo v paviljonu J videli lepe stare zemljevide, zlasti take, ki predstavljajo naše ozemlje. O lepoti starih zemljevidov sploh pripovedujejo naslednje vrstice.

Kako se vendar leskeče žar vaših barv, stari zemljevidi! Iz vas puhti dih poletnih travnikov in smolnati duh še nedotaknjenih gozdov; hlap mrtja se dviga, tako se zdi, počasi kot kake nedopovedljive sanje iz zalivov Pacifika in se meša z vonjem katrana s kraljevskih fregat, ki napenjaajo svoja svetla rumena jadra ponosno nad valovi; nad koralno rdečimi globinami se koplje zlata kača, ki frfota s perotni kakor labod; lovec s srebrnim trizobom jo zasleduje, toda bog Oceanos sam vzplava iz globin ognjenega oblaka, da zaščiti svojo žival.

Zemljo oživljajo kaj čudne živali: ptiči z glavlo Meduze sede, krvoločno in mrko mežikajoč, na orhidejastih cvetlicah. Modre lilije in zelene rože odpirajo velike živalske oči. S slovesnimi kretnjami se pozdravljajo sprejod teh krink, ki v njih tli sicer okrepnel, a kljub temu tajinstven ogenj. Kmet in kmetica se držita za roke in strmita kakor začarana v neznane dalje. Življenje je postalo bizarno, obstalo je kakor zamrlo srce in ustvarja neko neskončnost kakor sanje opiju vdanega nesrečnega.

Čakajo na večnost, na dan upanja in razodetja. Nimajo glasu, a vendar prisluškujejo rahlemu curljanju peska v peščenici uri, ki jim jo proži koščena smrt. Okostnjak piha v odprtino — hitreje naj mine čas, hitreje!

Na vseh teh pošastnih bitjih ni ničesar, kar bi kazalo na njihovo zveze s svetom; in vendar — ali ni v dvomnih pogledih teh krink nekaj kakor tuhtajoč pogled iz onostranstva? In v odlomku srčnega utripa razodene magični zemljevid svoj globoki pomen: zemljine se iz-

prevračajo v živalske oblike, v konje, ki se divji spenjajo na zadnje noge, slika kače se polavlja, pošastne zveri odpirajo svoja žrela in zdi se, da se hoče v sproščenem dušku dvigniti morje, da utopi kakor v novem vesoljnem potopu ves svet; razodeva se nam veselje, univerzum.

V starih zemljevidih je nekaj kakor urok in zakleta čarovnija, uklenjen bes elementov, pomiritev razdirajočih sil. In da jih ukrotijo, so vrgli nanje drobne zanke miridianov.

Noben izmed teh zemljevidov še ne pozna severnega in južnega tečaja; in vendar se nam dozdeva, da jih pretrešajo električni toki, ki strinjajo zagonetni in nedoumni po vsem svetu; toki, ki vzbujajo ono sladko občutje nevarnega gibanja navzgor, v neizmerne višave, ali navzdol, v brezna vrtnčastih globlin; v noč morskega vodovja.

Bernard Garra.

Sv. Lovrenc na Poh.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Tukaj se je pred kratkim konstituiral pripravljalni odbor »Tujsko - prometnega društva«. Omenjeno društvo je v tem lepem, mnogo obetajočem planinskem kraju neobhodno potrebno in je le čudno, da se že prej ni ustanovilo. Pripravljalni odbor z g. Alojzom Pernatom na čelu obeta mnogo. Želimo le, da ostane v glavnem tudi nadalje ta odbor, posebno pa g. predsednik, kajti v tem primeru smo prepričani, da bo društvo v redu delovalo in vršilo svojo težko nalogo. — Želimo društvu prav obil uspeha, kajti njegov uspeh je naš dobiček.

Narobe.

— Si govoril s svojo ženo?
— Žal ne, pač pa je ona gov. menoj.

Radovednost.

Oče: Ko sem bil jaz tako mlad, kakor si ti, sinko, nisem nikoli lagal.
Sinko: Kdaj si pa začel lagati, očka?

Rumena nevarnost se dviga . . .

Nameni in cilji Japonske v Aziji in svetu

Japonska vlada je pred dnevi izročila poročevalcem ameriških in svetovnih listov v angleščini preveden komuniké o kitajsko-japonskih odnosih. Nedvomno je omenjeni komuniké zgodovinski dogodek v političnih pretresljajih na Daljnem vzhodu, ker ga ka! lahko primerjamo z najfatalnejšimi dogodki preteklih decenijev: z napovedjo svetovne vojne ali s podpisom miru.

V tem kratkem in jedrnatem komunikéu tli iskra bodoče vojne. Potrebna je le majhna sapica in vnel se bo Daljni vzhod. Iz komunikéja zvenijo glasovi 'ojnih tromb. Japonska vlada je v svoji uradni objavi končno proklamirala svoj politični program: »Azija Azijcem!« Če bi se to zgodilo, bi bele oblasti izgubile vso moč in težko bi se njih izgube preračunale v številke. Računati pa mora Japonska z odporom, ki bo nastal, ker se prav gotovo dandanes nihče rad ne odreče svojim interesom, zlasti ne, če so veliki. Preliti bodo potoki krvi, preden bo mogla Japonska uresničiti ta svoj politični program.

Japonski komuniké je jasen in razložen ter se glasi dobesedno takole: »Japonska bo nasprotovala vsaki akciji kitajske vlade, ki bi skušala izigrati katerokoli tujo oblast proti drugi oblasti. Če bi pa tuje oblasti pokrenile skupno akcijo, da bi na ta način nudile Kitajski pomoč v položaju, nastalem po dogodkih v Mandžuriji in Šanghaju, bi se Japonska odločno uprla tej akciji, ki bi utegnila roditi nove interese cone pod mednarodno kontrolo ali celo razpad Kitajske. Japonska je pripravljena deliti odgovornost s Kitajsko glede miru na Daljnem vzhodu, nima pa namena deliti te odgovornosti z nobeno drugo oblastjo.«

Razvidno je, da ima deklaracija japonske vlade izrazito ultimativni značaj. V njej je razločno podčrtana volja, da ne misli Japonska pričeti načelno v svoji novi politiki nobene diskusije, nobenih kompromisov. Zato pa imajo tem večjo voljo za pogajanja one skupine, ki so zainteresirane trgovsko ali kakor že koli, med njimi seveda najbolj Anglija, Rusija in Amerika. Tako predstavlja Šanghaj za Anglijo dragocene koncesije, ki jih ne bo dala cene iz rok in bo Japonska morala napeti vse sile, če bo hotela realizirati svoje načrte. Emancipacija azijskega plemena je parola stotomilijonskih narodov v zadnjih decenijah. Če bo uspela Japonska s svojo ofenzivo proti Kitajski, se prav gotovo ne bo ustavila na meji Indije. Izguba Indije pa bo pomenila katastrofo za ves tuji imperij na Daljnem vzhodu.

Japonska vlada meri v svoji deklaraciji prav tako na Rusijo. Proti Rusiji je naperila mimo Anglije in Amerike svojo ost. Rusija je sicer azijska zemlja, ki bi bila v skupnem sodelovanju z azijskimi narodi vsega zavidanja vredna. Sto in sto milijonsko mongolsko plemo, prežeto s parazitsko zavestjo, bi dalo lahko duška svoji ekspanzivnosti samo v deviških sibirskih pokrajinah. . . Napela pa je japonska vlada lok v svojem komunikéu tudi proti Združenim državam Severne Amerike. Azija, organizirana pod vodstvom Japonske, bi postala neomejena gospodarica nad Pacifikom. Taka Azija bi prenehala biti tržišče za ameriško blago in ta izguba bi bila hud udarec za vso ameriško industrijo. Konec bi bil ameriške prosperitete in vseh perspektiv za bodočnost Amerike.

Washington, Moskva in London so zelo vznemirjeni zaradi omenjenega komunikéja tokijske vlade, ker je komuniké strašilo, o katerem so govorili že pred desetletji, a ga nihče ni smatral resnim, nasprotno, smatrali so ga za fantazijo prenapetih rumenih možganov. Deklaracija japonske vlade je bojna napoved rumenega plemena belemu. Če pa pomislimo, da je na svetu vsaki četrti človek Kitajec, ni položaj tako preprost. Vendar pa ima japonska deklaracija še neko ultimativno stran, zelo aktualno in stvarno, to je, da je japonski apel neposredno namenjen Kitajski. Pristanek Kitajske na japonsko deklaracijo pomeni pristanek na japonsko kontrolo nad kitajsko politiko in kitajskim gospodarstvom. Po tej deklaraciji bi postala Kitajska za Japonsko velika koncesija in zato bo tudi Kitajska vla-

da deklaracijo odklonila. Nankinška vlada bo osvojila le tisto stališče, ki ga bodo zavzele razne tuje oblasti, ki so zainteresirane na problemih Daljnega vzhoda. Če bi pa bil kdo, ki bi podtaknil kitajski odpor, obetajoč ji obenem pomoč, bi vzplamtel Daljni vzhod.

V sedanjem nastopu Japonske so vse stare njene taktike. Politiko, ki jo je tokijska vlada v svoji deklaraciji formulirala, vodi že desetletja, kadarkoli so ji dopuščale to razmere. Vse zadnje vojne in vse akcije je Japonska vodila s tako ideologijo. Osvojitve Mandžurije, predor pri Šanghaju, spori z Rusijo, vse to so bili in so cilji zasnovane akcije — gospodstvo nad Azijo. Da se je Japonska prav te dni odločila sporočiti vsemu svetu svoje zahteve, je njena dobro preračunana zadeva. »Bele« oblasti so danes tako oslabilene zaradi politične in gospodarske krize, tako zapletene v svoje notranjepolitične probleme, da ne morejo niti reagirati na sklepe tokijske vlade. Japonskemu ultimatumu bi morala neizbežno v normalnih razmerah slediti vojna, ki pa ne gre v račun tujim imperijem na Daljnem vzhodu.

V ultimatumu tokijske vlade pa je mišljeno tudi Društvo narodov. Temu Wilsonovemu otroku je prav za prav zadal smrtni udarec Daljni vzhod. Čincanje in

Kaj je ljubezen?

Uspehi francoske ankete.

Ljubezen je problem, ki ga rešujejo ljudje že od pamtiveka, pa še do danes ni definitivno rešen in najbrže še tako kmalu rešen ne bo. Neki francoski dnevnik je pred kratkim razpisal anketo, kaj je ljubezen? Na ta vprašanja so odgovorile razne najuglednejše Francozinje, med njimi učenjakinja, igralka, sportnica, celo kuharice in služkinje so se oglašile k besedi.

Neka večno mlada pariška gledališka igralka je na vprašanje, kaj je ljubezen, odgovorila: Ljubezen je bolezen, pred katero človek ne more pobegniti. Ljubezen je fantazija, ki pripravi človeka do popolne norosti. Je razburkano morje, je vihar, ki prihaja iz globin in utihne v globinah. Lahko pa postane ljubezen srečen in krasen sen. In taka ljubezen je po navadi najslabša, ker ima za posledico grenko razočaranje . . .

Pisateljica resnih romanov je napisala v odgovor to-le: Kaj je ljubezen pri moških, ne morem reči. Nekaj nestanovitnega, nekaj senčnega, nekaj bledega kot limonada. Da je ljubezen pri ženi vse, to lahko potrdi vsaka, ki je kdaj ljubila. Ljubezen je za ženo veselje in žalost, bol in smeh, sreča in nesreča, lepota in dobrota, mladost in talent. In prav zaradi tega nobena žena brez ljubezni živi na more. Za moškega je ljubezen sredstvo, za ženo je temelj, na katerem počiva vse življenje. Moč ljubezni žene je odvisna vselej od čuvstva moškega.

Sportnica je ohranila ljubezen v takemle spomnu: Odkar je prvi par iznašel poljub, je ugotovljeno, da je poljub nekaj, kar imenujemo danes ljubezen. Ljudje skušajo o ljubezni povedati vedno nekaj novega. V resnici pa je ljubezen vedno ista, nespremenljiva, različno smatrana in slična poeziji prirode. Morda je prav ljubezen ono, kar nam nudi stvarnik kot del prave večnosti. Ljubezen je za nekatero lestev, po kateri pridejo v nebo, za druge zopet temen prepad. Ljubezen je zelo čuden pojav v človeškem življenju in bodo minili veki, da bo rešen ta problem. Vsi dosežani psihologi, sociologi in drugi učenjaki, ki so se bavili s tem problemom, so imeli doslej bore malo uspeha.

Neka učiteljica je odgovorila: Ljubezen je podobna radiu, ker lahko zdravi in ubija. Je največji sijaj in največja moč, ki obseva in osrečuje našo mladost. Celotna starost lahko izžareva svoje toplo žarke. Toda kdor beži pred ljubeznijo, temu je življenje monotono, hladno, nesmiselno. Ljubezen je proces, ki ga vodimo pred sodniki življenja in je od nas samih odvisno, kako se ta proces konča.

V srcu mlade strojepiske pa je ljubezen, če jo kavalir spremlja v pisarno in iz pisarne. Ljubezen je pri njej, če gre-

neodločnost Društva narodov ob priliki prvega spopada Japonske in Kitajske in dejstvo, da so nad Šanghajem grnili topovi prav v času, ko so v Ženevi razpravljali o razorožitvi, je porušilo vso avtoriteto lige. Avtoriteta Društva narodov pa se ne bo več povečala, četudi zdravijo razorožitveni problem priznani diplomati in čeprav obljublja sovjetska Rusija svoj pristop in čeprav se je Staljin že večkrat laskavo in priznalo izrazil o Društvu narodov. Zelo malo je namreč verjetno, da bi prisotnost Rusije v Društvu narodov pomirjevalno vplivala na osta le članice lige.

Izgleda, da namerava Japonska s svojo deklaracijo odvzeti Društvu narodov vso njegovo funkcijo, ki jo je imelo nad azijskimi conami. Azija, v kateri vladajo azijski narodi, odklanja vobče »belo« ligo. Preroške besede Rudyarda Kiplinga: »Vzhod je vzhod, Zapad je zapad,« in da med tema dvema ne bo nikdar pravega sožitja, se približujejo stvarnemu uresničenju. Kakor da se vračajo časi koncema starega veka, ko sta bila rusko cesarstvo in kultura v izdihljajih! Mladi barski narodi so si pridobili od »nosilcev« kulture vse potrebno tehnično znanje, odkrili so vse tajne njihovega gospodarstva in bojevanja, in zato jih bodo kaj lahko pregnali z njihovim orožjem. »Beli« narodi so s tehniko »civilizirali« Daljni vzhod, naučili so ga izdelovati orožje s katerim bo prej ko slej udaril po zapadu . . .

sta s kavalirjem v kino, kjer je obema najslabši film najbolj všeč. Ljubezen je za njo, če večerja za nekaj frankov v okoliški gostilni. In končno je ljubezen tudi to, če je stara 23 let in še ne misli na možitev, vendar pa je prepričana, da se bo tudi za njo našel mož . . .

Čudni klubi.

V Angliji še vedno nimajo ovollj klubov in zato razmišljajo, kako bi spravili ljudi v nove klube. Pred kratkim so ustali novili klub nosačev in klub ljudi brez nosu, namreč takih, ki so izgubili nos pri operaciji. Člani kluba brez noscev imajo vsak mesec pojedino in na mizo pride prašič, ki mu predsednik svečano odreže rilček. Imajo pa Angleži tudi klub izbuljenih oči, v katerega se sprejemajo samo taki, ki imajo oči kakor rak. V klubih so organizirani nadalje: ljudje velikih ust, dolgih jezikov (kar pride v poštev zlasti za Angležinje), klub štrlečih nūšes itd. Namem teh klubov je lep, saj hočejo v njih pokazati človeku, ki ima to ali ono telesno hibo, da ni osamljen, marveč da dele z njim usodo tudi drugi. Imajo pa Angleži tudi klub požeruhov, katerega namen je iztrebiti med ljudmi prepričanje, da je mnogo jesti sramotno. Kdo bi se tudi sramoval, če vidi v klubu pojedino, ko pride na mizo do 100 jedil. Bolj smešnega značaja je klub zatiranih zakonskih mož, ki se zbero in potujejo drug drugemu, kako jih »boljše« polovice

zapostavljajo in zatirajo. Bahajo se, kokrat je kdo pomival posodo, posteljal postelje in opravljal druga domača dela. Drugi klubi so zopet združeni s posebno tendenco, kakor n. pr. klub nasprotnikov številke 13. Ta klub se bori proti prepričanju, da pomeni trinajstica nesrečo. V Angliji je to prepričanje namreč močno razširjeno in dela zlasti hotelirjem hude preglavice, ker noče nihče najeti sobe št. 13. Omembe vreden je še klub starih devic, katerega vrste zlasti v zadnjem času naglo rasejo. Vidi se, da se Angleži ne ženijo kar tako na slepo. Razu mljivo je, da imajo v Angliji še razne druge klube, ki pa jih zaradi morale ne moremo navajati . . .

Največja ladja sveta.

V francoskih ladjedelnicah bo kmalu dograjena največja ladja sveta »Normandie«, ki bo plula med Havrom in Newyorkom. Imela bo 75.000 ton, dočim ima sedanja največja francoska ladja »Il de France« samo 47.000 ton. »Normandie« je dolga 313 m in tehta približno sedemkrat več kakor Eifflov stolp. Njeno krnilo je višje od carouselskega slavaloka v Parizu. Ladja bo zelo razkošno opremljena in bo imela po zadnjih žalostnih izkušnjah najboljše varnostne naprave. V veliki kinematografski dvorani bodo posebne signalne naprave in gasilni aparati tako, da bodo v primeru požara v nekaj minutah avtomatično polili z vodo stene, strop, tla in gledalce. Nova ladja je resnični čudež modernega ladjedelništva, bo v resnici »plavajoče mesto«.

Poljčane

SK Slavija (Maribor): SK Boč 8:5. Dolgo so se pripravljali naši nogometaši na otvoritev letošnje sezone, ki je bila na binkoštni ponedeljek. Razlika golov je pač zgovoren dokaz, da domačini že dalje časa niso vežbali na zelenem polju, zato pa se bodo baje drugič pošteno revanžirali.

Smrtna kosa. Umrl je bivši posestnik Simon Kohne. Bližal se je pravkar 80. letu starosti, pa mu je smrt prekrižala račune. Naj v miru počiva!

Občni zbor SPD. Tukajšnja podružnica SPD javlja, da bo njen 6. redni občni zbor v nedeljo 27. maja ob pol 20. uri v hotelu Mahorič v Poljčanah. Dnevni red običajen.

Strogi pasji zapor je odredila oblast v vsej občini, ker so se zadnji čas v okolici pojavili stekline sumljivi popadljivci vsi. Psi morajo biti priklenjeni ali jih je z nagobčnikom voditi na vrviči.

Obrat je razširil in moderniziral tukajšnji dolgoletni brivski mojster g. Pavle Pristonik. Preuredil je svoj lokal tako, da ima v njem zdaj tudi damski oddelek, ki ga vodi posebna ženska strokovna moč, ki izvršuje v splošno zadovoljstvo vsa v damsko stroko spadajoča dela.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja in sožalja, ki smo jih prejeli povodom prerane, bridke izgube našega nad vse ljubljene, nepozabnega sina in brata

Andreja Mariniča

izrekamo vsem najpriskrnejšo zahvalo.

Predvsem smo dolžni hvalo g. primariju dr. Dernovšku, g. dr. Aleksiču ter g. dr. Tomišku za njihov trud, nadalje usmiljenim sestram za njihovo požrtvovalnost v dnevih njegovega trpljenja, vsem njegovim prijateljem, ki so ga obiskovali in mu lajšali njegovo bol, odboru Jadranske straže, zastopnikom vojaške oblasti za izkazane mu vojaške časti. Enako zahvalo smo dolžni vsem darovalcem prekrasnih vencev in cvetja, ki mu je krasilo njegov zadnji dom. Tudi vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so draga pokojnika spremlili na njegovi zadnji poti, izrekamo tem potom našo iskreno zahvalo.

Maribor, dne 26. maja 1934.

2174

Zaljujoča rodbina Mariničeva.

Iz nove produkcije

vse vrste zidne in strešne opeke.

votle opeke, kakor tudi lahke medstenske plošče

zopet dobavljive! Najboljša kakovost

Zmerne cene Opekerna Lajfersberg (F. Derwuschek) Košaki pri Mariboru. Telefon 2018

Oglašujte!

Kupujte svoje potrebnosti pri naših inserentih!

POSJOJILNICA R. Z. Z. O. P. MARIBOR, NARODNI DOM

USTANOVLJENA LETA 1882

Stanje hranilnih vlog 60 milijonov dinarjev
Rezervni zaklad 9,668.000 Din

Sprejema hranilne vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najkulantneje

Dražestno blago za dečve Tekstilana Büdefeldt, Gosposka ul. 14.

Mali oglasi

Razno

POHIŠTVO

lastnega izdelka dobavlja po skrajno zmernih cenah Zaloška poštva združenih mizarjev, Vetrinjska ul. 22. nasproti trvdke V. Weixl.

ZLATO.

zlatnike in platino kupuje po najvišjih dnevnih cenah Mariborska afinerija zlata. Orožnovo ulica 8. 2642

JOS. TICHY IN DRUG.
Konces. elektrotehnično podjetje, Maribor. Slovenska ul. 16, tel. 27—56, izpeljuje elektroinstalacije stanovanjskih hiš, vil, gospodarskih objektov, zaloga motorjev, lestencev, svetilk, elektroinstalacijskega blaga po konkurenčnih cenah.

SPALNICE

politrane najmodernejši vzorci, iz mehkega in trdega lesa ter razno drugo pohištvo po nižjih cenah prodam. Pripočam se za vsa mizarska in pohištvena naročila. Mizarsko podjetje Rudolf Kompara, Aleksandrova cesta 48. 1641

MILOSTIVA!

Vaš krzneni plašč čez poletje najskrbneje konverira. Ob enem ga za polovično ceno popravi in modernizira. Plačljivo šele v jeseni. P. Semko, krznarski mojster, Gosposka ulica 37. 1651

POZOR!

Vsi tapetniški izdelki brez konkurenčno znižani. Ferdo Kuhar, Vetrinjska ul. 26. 1933

PREDELAVO ŽIMNIC

na domu prevzame najceneje Ferdo Kuhar, Vetrinjska ulica 26. 1934

KRASNO LETOVIŠČE

in oporavišče za mlade deklice na solnčnem posestvu. Čudoviti pohorski zrak, lastna kopel na prostem, dobra hrana in nadzorstvo, na željo francoska, nemška in srbohrvaška konverzacija, tudi pomoč pri učenju za ponavljalne izpite, klavir. Naslov v upravl. 2077

SLAŠČICARNA

E. Ilich, Maribor, Slovenska ul. 5, podružnica Aleksandrova cesta 40, priporoča cenjenemu občinstvu dnevno sveže pecivo, sladoled, vsakovrstne bonbone itd. 2080

VELIKA IZBIRA TKANINE
za pohištva in zavese, grad za madrace, rolete in ležalne stole najceneje pri Novaku, Koroška 8 in Vetrinjska 7. 2143

HALO!

Mariborčani pridite vsi k Ožku na Tezno. Tam je lep, senčnat vrt, godba in točna postrežba, pekarska vina od Din 8 naprej. 2169

TRAJNI KODRI

100 Din z najboljšim preparatom, takoj valovi. M. Požar, gledališka irizerka, Vetrinjska ul. 11. 2180

KOŠNJO SENA IN OTAVE
v mestnem parku odda na licitaciji v sredo, dne 30. maja 1934 ob 10. uri dop. pri godbenem paviljonu v mestnem parku Olepševalno društvo. 2189

Prodaj

PRODAM UGODNO VILO
v Ljubljani ali zamenjam za hišico v Mariboru. Ponudbe pod »Solnčna lega« na upravo »Večernika«. 2159

ZELÔ DOBRO VINO,
lastni pridelek v zaprtih steklenicah 1 liter Din 10, oddaja mlekarna Bernhard, Maribor, Aleksandrova cesta 51. 2166

VILA

blizu gornje Gosposke, s stanovanjem, vrtom in kletjo, ugodno na prodaj. Naslov v upravi »Večernika«. 2176

HIŠA

z dvema sobama in kuhinjo za 38.000 Din na prodaj. Studenci, Gosposvetska c. 1. 2182

GOSTILNA

pol ure iz Maribora na prodaj. Naslov v upravi »Večernika«. 2183

STAVBENA PARCELA
proti hranilni knjižici na prodaj. Studenci, Gosposvetska cesta 1. 2184

OTROŠKI VOZIČEK
dobro ohranjen, na prodaj. — Zrinjskega trg 5, pritličje. 2186

Kupim

KUPIM VLOGO
(30.000) Posojilnice Narodnega doma proti mesečnem odplačevanju. Ponudbe na upravo »Večernika« pod »Točno odplačevanje«. 2173

Lokal

SUH, SVETEL, SOLNČNI LOKAL
z elektriko in plinom, pripravljen za vsako obrt, poceni oddam. Dravska ulica 10, Benet. 2148

Posest

ZIDANA NOVOZGRADBA

na periferiji, soba, kuhinja in vrt 14.000. Travniki, 4 orale, blizu mesta 31.000. Več lepih stavbenih parcel po 10 in 14 Din za m². Hiša v sredini mesta, 9 stanovanj 160.000. Posredovalnica »Rapid«, Gosposka 28. 2167

HIŠE

pri Mariboru od 20.000 dinarjev dalje. — Dvonnadstropna hiša, donos 10%, 150.000 Din. — Posestvo v Limbušu, 1½ orala, 55.000 Din, kakor tudi v Radvanju 18 in 14 oralo. Gostilne, vile, mline, pekarije prodaja Posredovalnica, Maribor, Slovenska ul. 26. 2172

Službo dobi

UCENCA
za krznarstvo sprejme P. Semko, Gosposka 37. 2161

STALNEGA INKASANTA
sprejememo. Naslov v upravi lista. 2162

Službo išče

GOSPODIČNA
inteligentna, stara 21 let, želi službo k otrokom. Naslov v upravi lista. 2175

V najem

V PALAČI OUZD-a v MARIBORU.
Sodna ulica 9, se odda s 1. julijem 1934 odvetniška pisarna obstoječa iz 3 prostorov, v najem. Istotam se odda takoj vogalni lokal, primeren za brivnico, agenturo ali slično pisarno. Pojasnila daje ekspozitura OUZD-a v Mariboru. 2147

Stanovanje

STANOVANJE
s 4 sobami, verando, z vsemi pritliklinami in komfortom, v sredini mesta, oddam z avgustom. Ponudbe pod »2000« na upravo. 2134

ŠTIRISOBNO STANOVANJE
z vsem komfortom se odda s 1. avgustom 1934. Naslov pri upravi lista. 2137

STANOVANJE
z dvema sobama, parketirano, z elektr. napeljavo, solnčna lega oddam s 1. julijem v Stritarjevi ulici 17, I. nadstropje. 2142

STANOVANJE
soba s štedilnikom, električno lučjo oddam odraslim osebam. Aleksandrova cesta 54, Počrežje pri Mariboru. 2185

STANOVANJE V VILI,
4 sobe, predprostor (Diele), kopalnica itd. ali dve sobi s kuhinjo in kopalnico oddam stranki brez otrok v magdalenskem predmestju. Naslov v upravi »Večernika«. 2144

LEPO STANOVANJE,
soba in kuhinja, takoj oddam. Krčevina, Aleksandrova cesta 16. 2145

GOSPODIČNA

išče stanovanje s hrano pri mirni družini, po možnosti brez otrok. V prostem času bi opravljala tudi vsa gospodinjska dela. Naslov pustiti v upravi Večernika. 2158

Soba odda

SOBO
zelo prijetno, solnčno, zračno, parketirano, v novem poslopiju, z uporabo kopalnice, na Kralja Petra trgu, oddam boljšemu gospodu s 1. junijem. Naslov pove urava lista. 1898

ČISTO OPREMLJENO SOBO
z dobro hrano oddam gospodu ali gospodični. Ruška cesta 3, I. nadstr. česno. 2149

SOBO

s posebnim vodom oddam. Ruška cesta 7/II, vrata 11. 2152

SOBO.

krasno, separirano, z dobro oskrbo oddam. Vrbanova ulica 28/I. 2155

DVE PRAZNI SOBI
tik kolodvora oddam. Aleksandrova cesta 48. 2160

Oglašuite!

PAZNO, LEPO SOBO
oddam solidni gospodični ali gospodu. Naslov v upravi lista. 2164

DVA GOSPODA
sprejem na stanovanje. Vrt na ulica 17. 2168

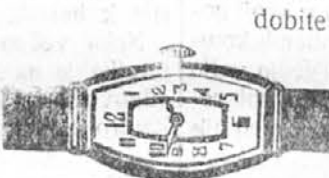
KABINET.

opremljen oddam gospodični ali gospodu. Fochova ulica 18. 2170

OPREMLJENO SOBO
za dve osebi oddam. Slovenska ul. 22, dvorišče. 2181

Vinoloč
Ipavic-Reichenberg
Košaki 62
prima rizling Din 10.—

Kupim
hranilne knjižice do 40.000 Din
URE

dobite pri urarju
Jakobu Mulavcu
Maribor, Kralja Petra trg (Magdalena)
po neverjetno nizkih cenah, ure, zlatino in vse kar bi rabili za vašega birmanca.

Tudi Vam naš Jakob za malenkostno ceno izvrši vsako popravilo

Opravična številka IX I 1301/33-26

Dražbeni oklic

Dne 27. junija 1934 ob 10. uri bo pri podpisnem sodišču v sobi štev. 11 dražba nepremičnin

Zemljiška knjiga 1. Sv. Miklavž vl. št. 248
2. Sv. Miklavž vl. št. 253
3. Digoše vl. št. 302

Cenilna vrednost ad 1. Din 11.206.—
ad 2. Din 6.531.—
ad 3. Din 3.129.—
Najmanjši ponudek ad 1. Din 7.472.—
ad 2. Din 4.354.—
ad 3. Din 2.086.—

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča v Mariboru.

Sresko sodišče v Mariboru, odd. IX.
dne 23. aprila 1934.

HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE MARIBOR

Centrala: MARIBOR

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice

Podružnica: CELJE

nasproti pošte prei JUZNOSTAJERSKA HRANILNICA

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun po najugodnejšem obrestovanju

Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno

Izdaja konzorcij »Jutra« v Ljubljani; predstavnik izdajatelja in urednik: RADIVOJ REHAR v Mariboru, Tiska Mariborska tiskarna d. d., predstavnik STANKO DETELA v Mariboru.